

Rīt Hercoga Jēkaba gadatirgū
Kuldīgā meklējiet jauno
**Kurzemnieka kalendāru
2019. gadam!**

**Vēlēšanu atvērumā:
kā diskutēja sešu partiju
deputātu kandidāti.** → 8.-9. lpp.

**Rudbāržu aktīvo meiteņu
apvienība sāk sezonu.** → 3. lpp.

**„Stjuartes darbs man patīk aizvien vairāk.
Atrast kaut ko negatīvu tajā grūti,”
saka **Beāte Herta Kepša.**
Areta Šbis-Šubbe piebilst: „Liels prieks, ka
varu būt daudzās valstīs.”**

→ 6. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Nr. 113
(11 349)

Cena
0,68 eiro

Piektdiena, 2018. gada 5. oktobris

„Tā ir mūsu nākotne, ko ievēlam”

„Iesim obligāti! Tas ir stilīgi, jūtamies svarīgi un beidzot valstij noderīgi. Ļoti laba sajūta, ka beidzot mūs kāds uzklausa, ka neesam vairs bērni. Jānobalso tā solīdi, arī bilde instagramā jāieliek,” saka Artūrs Cīrulis, Gatis Dvilaitis, Krista Laima Frāma, Kristiāns Stepe un Kristiāna Rozentāle.

Rīt savu balsi par kādu sarakstu no 16 partijām, kas grib iekļūt Saeimā, atdos arī Kuldīgas 2. vidusskolas 12. klases audzēkņi, kuri par šādu iespēju priecājas.

Krista un Kristiāna jau zina, par ko balsos. Iepriekš izpildījušas testu *Partiju šķirotava*, un rezultāti sakrituši ar pašu izvēli. Puiši vēl svārstoties: Gatim konkrēta kandidāta joprojām nav, bet Kristiāns un Artūrs nevar izlemt par divām partijām – katrai esot sava odziņa, ko tās piedāvā.

„Par partijām visvairāk uzzinām in-

ternetā, un, manuprāt, tas, kurš vairāk sevi reklamē, vairāk arī iepatikas,” secina Kristiāns. Artūrs teic: „Tā ir mūsu nākotne, ko tagad ievēlam. Šķiet, ka politika manu dzīvi skar maz, bet drīz dosimies uz augstskolu, sāksim strādāt un tad, visticamāk, redzēsim, cik pareizu izvēli izdarījām.”

Interesanti, ka Kristai tieši rīt būs 18

gadu un tās būs viņas pirmās vēlēšanas, kas turklāt iekrīt Latvijas simtgadē. Meitene atzīst: arī tādēļ notikumu uztver nopietni. Jaunieši arī tuvinieku mudinājuši piedalīties vēlēšanās, bet Gatis piebilst, ka savus politiskos uzskatus nevienam neklāstot.

**Antra Grīnberga
Lāsmas Reimanes foto**

Pirmdien, 8. oktobrī:

- Ko esam ievēlējuši Saeimā.
- Uzņēmējs Gvido Grīnbergs.
- Hercoga Jēkaba tirgus reportāža.
- Kam tiks dzīvokļi.

ISSN 1407-9755

REDAKCIJAS SLEJA

Rīt dodamies paust savu gribu!

No 7.00 līdz 20.00 rīt atvērti visi 955 vēlēšanu iecirkņi Latvijā. Varat doties uz jebkuru. Galvenais ir aiziet un nobalsot. Tāda iespēja – ievēlēt likumdevēju – mums dota reizi četros gados, tāpēc neizniekosim to!

Atcerieties, ka balsošanas dokumenti ir vai nu derīga pase, vai derīga Latvijas pilsoņa personas apliecība (eID) kopā ar vēlētajā apliecību. Ja vēl jums nav vēlētajā apliecības, tad arī rīt no 8.00 līdz 17.30 to varat saņemt Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes nodaļā.

Lai pieteiktu balsošanu mājās, slimnīcā vai pensionātā, vēlētajiem, kuri veselības stāvokļa dēļ nevar ierasties iecirknī, jālūdz kāda uzticības persona vēlēšanu iecirknī tuvāk dzīvesvietai līdz rītdienas 12.00 nogādāt balsotāja paša rakstītu iesniegumu brīvā formā. Tajā jānorāda: vēlētajā vārds, uzvārds, personas kods; iemesls, kādēļ nepieciešama balsošana atrašanās vietā; adrese.

Centrālās vēlēšanu komisijas diennakts uzzīņu tālr. ir 67049999. Par novērotajiem aģitācijas pārkāpumiem varat ziņot KNAB pa diennakts uzticības tālr. 80002070 vai mobilajā lietotnē *Ziņo KNAB!*, par citiem vēlēšanu pārkāpumiem (balsu pirkšanu u.tml.) – Valsts policijai pa tālr. 110.

Bet notikumiem Alsungas, Skrundas un Kuldīgas vēlēšanu iecirkņos varēsiet sekot līdzī jau tajā pašā dienā portālā www.kurzemnieks.lv un *Kurzemnieka* feisbuka lapā. Savukārt par vēlēšanu rezultātiem ziņosim un deputātu kandidātu viedokļus publicēsim pirmsdienas, 8. oktobra, laikrakstā.

Jūsu *Kurzemnieks*

Politiskajā diskusijā ar Saeimas kandidātiem *Jautā, pirms balso!*, ko septembrī Kuldīgā rīkoja biedrība *Kursas raksti* un laikraksts *Kurzemnieks*, piedalījās arī *Jauno žurnālistu skolas* dalībnieki. Lūk, viņu pārdomas.

Kā rodas interese par politiku

Šī politiskā diskusija bija ļoti noderīga visiem, kam 13. Saeimas vēlēšanās būs jāizdara izvēle. Nesaprotu tos, kuri vēlēšanās nepiedalās, jo kā gan mēs valstī varam kaut ko mainīt, ja paši stāvam malā, nevis paužam savu viedokli? Ļoti maz jauniešu interesējas par politiku, jo liekas sarežģīti iedziļināties. Ar mani bija līdzīgi, bet, aizejot uz šo diskusiju, sapratu, ka tas nemaz nav tik neinteresanti, kā agrāk likās. Jāatzīst, ka diskusija bija diezgan gara un beigās bija grūti nosēdēt, tomēr jutos pārsteigta, ka tur notiekošais mani tik ļoti ieinteresēja. Mani pārliecināja tie kandidāti, kuri pārzināja savas partijas programmu un mācēja atbildēt, neieskatoties lapīnā.

Elizabete Rublāne, 17 gadu, Kuldīgas Centra vidusskola

Jauniešiem jābūt informētākiem

Mēs, jaunieši, esam zinoši daudzās jomās, taču politika, vēlēšanas un deputātu kandidāti mums ir samērā sveši. Reti kurš no mums zina, par ko iestājas katra partija. Arī es to nezinu, taču mūsu dzīve ir atkarīga no valsts vadības lēmumiem, tāpēc, manuprāt, arī jauniešiem jābūt informētākiem par notiekošo. Diskusija man bija kā piedzīvojums, kurā ieguvu daudz jaunu iespaidu. Klausoties, kā šie kandidāti tik pašpārliecināti runāja, liekas, ka katrs valstī ieviestu kolosālas pārmaiņas. Bet vai varam viņiem uzticēties? Tas lika padomāt par to, ka arī es esmu sabiedrības daļa, ka jau pēc pāris gadiem man pašai būs jāizlemj, kurai partijai atdot savu balsi.

Lana Vecmane, 15 gadu, Kuldīgas 2. vidusskola

Būs jāaizstāj pašreizējie politiķi

Es esmu viens no tiem retajiem jauniešiem, kuru ļoti interesē politika. Taisos ar to saistīt nākotni. Politiskās debates man ļoti palīdzējušas izprast, kā vēlēšanās viss notiek. Jau pēc gada varēšu balsot pats, bet jau šogad vairākām partijām esmu izpētījis programmas, un debates man ļoti palīdz vairāk katru izprast. Uzskatu, ka jauniešiem par politiku būtu jāizrāda lielāka interese, jo mēs tomēr esam potenciālā Latvijas nākotnes valdība. Pienāks laiks, kad jauniešiem pašreizējie politiķi būs jāaizstāj.

Kristaps Bergs, 17 gadu, Kuldīgas Centra vidusskola

TRIS VIEDOKĻI

Ar kādām izjūtām sagaidāt Saeimas vēlēšanas?

1. BALSOT JĀIET

Jānis Daģis, SIA *Renda* valdes priekšsēdis:

– Vēlēšanās vienmēr esmu piedalījies un balsojis par to vienīgo partiju, kas aizstāv zemnieku intereses. Ne tāpēc, ka man par to būtu milzīga pārliecība, bet tie pārējie ir briesmīgāki: domā tikai par pilsētām, par savu labumu. Esmu savas zemes patriots, balsot jāiet. Lauksaimniekiem jau nemaz nav laika domāt par izjūtām. Šogad vēlēšanas šķiet tādas uzpūstas, jo ir 16 saraksti un tauta sašķēlusies. Manā *kolhozā* neviens brīnumus negaida.

2. KĀ KĀRTIS SAKRITĪS

Grigorijs Rozentāls, kooperatīva *Mežsaimnieks* vadītājs no Alsungas:

– Katras vēlēšanas man asociējas ar cerībām, kas svētdienas rītā parasti sabrūk. Ja neskaita revolūciju, tad vēlēšanas ir vienīgais, kas var mūs vest uz labāku dzīvi. Redzēs, kā tās kārtis sakrītīs šoreiz. Nebija grūti izvēlēties – bija koloģiski spēlētāji. Vēlēšanu aktivitāte atkarīga no vīlušos balsstiesīgo īpatsvara. Kampanja – smaga: starp partijām bija karstas debates. Varbūt kādu tas uzmundrinājis. Citiem varbūt liekas, ka nav vērts balsot ne par vienu, ja viens otram salējuši visu ko virsū.

3. NO PAŠIEM VIEN ATKARĪGS

Aigars Zvingulis, SIA *AJG* valdes priekšsēdis:

– Lielas cerības vairs neloloju, bet balsot noteikti iešu. Ne visi, kuri vēlēšanu dienā guļ mājās un sūrojas par valdību un sliktu dzīvi, saprot, ka daudz atkarīgs no mums pašiem vien. Neaiziesim mēs – aizies aktīvā krievu daļa un nobalsos par *Saskaņu*. Vai tad būs labāk? Arī šajā partijā jūklī man nebija grūti izvēlēties – uzticos pārbaudītam vērtībām. Tiem, kuri zināmi, kuri kaut ko jau izdarījuši, nevis meklē vainu citos.

Daina Tafelberga

PIRMS 90 GADIEM

NAV NEKĀ JAUNA ŠAJĀ PASAULĒ

Arī pirms 90 gadiem Kuldīgas laikrakstos notika priekšvēlēšanu cīņas, jo 6. un 7. oktobrī notika Saeimas vēlēšanas.

1928. gada *Kuldīgas Vēstnesī* nodrukāts uzsaukums:

**Kas atraujas no Saeimas vēlēšanām, nosēdās pret savu tautu un valsti!
Kas balso par jauniešu sarakstiem, tā balss es zudumā!
Nevienam balstīt demokrātiem un tautas mīļotājiem!
Balsojiet tikai par tiem, ko pašlīst ka krietnus un tīrus cilvēkus!**

„Kas atraujas no Saeimas vēlēšanām, noziedas pret savu tautu un valsti! Kas balso par jauniešu sarakstiem, tā balss ies zudumā! Nevienam balstīt viltus demokrātiem un tautas mīļotājiem! Balsojiet tikai par tiem, ko pazīstat kā krietnus un tīrus cilvēkus!”

MUMS RAKSTA

Ievēlēsim jaunus, gudrus, godīgus!

Vai esi padomājis, par ko balsoši? Vai nedomā piedalīties, jo esi vilnis? Tad, lūdzu, atsauc atmiņā notikumus Atmodas laikā! Kā viss mainījās!

Atceros, ka ar asarām acīs klausījāties Ievas Akurateres dziedājumā *Palīdzī, Dievs, mūsu latviešu tautai* Sv. Katrīnas baznīcā. Vai atceries, ar kādu sajūsmu uzņēmām ziņu, ka esam atguvuši neatkarību, ka dzīvosim brīvā un neatkarīgā valstī, ka paši būsime saimnieki savā zemē? Atmiņa raisa pārdomas par notikumiem netālā pagātnē. Godmanis teica: „Kaut vai

vīzēs, bet brīvā Latvijā.” Repše ar karogu rokās baznīcā deva solījumu un pēc tam teica „Kā var nesolīt?” Repše – Latvijas Bankas prezidents, Rimšēvičs – vietnieks. Ministru prezidents Gailis slavēja banku *Baltija* kā drošāko. Kas to uzraudzīja? Šķēle aicināja sakārtot māju priekšu, Krištopāns cilvēkus nosauca par reņģēdājiem. Pie teikšanas ir cilvēki, smagos noziegumos apsūdzēti, kurus gadiem nevar ne notiesāt, ne attaisnot, kuri par miljoniem kļuvoši, apzogot savu tautu, dzenot izmisumā ar ātrajiem kredītiem, elles ratiem – spēļu

zālēm, kurās cilvēki nonāk atkarībā un pat zaudē dzīvību. Daudzi savus bērnus atstājuši vecvecākiem vai kopā ar ģimeni dodas prom uz ārzemēm no savas brīvās Latvijas, lai dzīvotu cilvēciskāk, jo apnicis dzīvot tādā vidē, kurā valda korupcija, negodīgums, divkosība. Augstāk minēto cilvēku uzvārdi jums visiem zināmi, zināmas arī partijas, kurās viņi darbojās. Ar to vēl nepietiek.

Ventspils ostā saimnieko ārzemju advokāts Meroni. Kas un kāpēc ļauj viņam un līdzīgiem izsaimniekot Latvijai piederošos īpašumus? *Latvijas*

dzelzceļš un Magones miljoni. Tā es varētu turpināt, bet pārdomas beigšu ar Lauksaimniecības universitātes profesora Grinovska (jau aizsaulē) teikto: „Brīvību izcīnīja latviešu tauta, bet vara nonāca morāli un ētiski netīru cilvēku rokās.”

Vai ļausim, lai viss tā arī turpinās? Vai tomēr iesim uz vēlēšanām un mainīsim savu dzīvi? Neesiet vienaldzīgi pret savas Latvijas likteni, mainīsim politisko domāšanu, ievēlēt Saeimā jaunus, gudrus, godīgākus, drosmīgākus cilvēkus!

Antoņina Valeiča, kuldīdzniece

Kurzemnieks

Kuldīgā, 1905. gada ielā 19, LV-3301

Galvenā redaktore Daiga Bitiniece – 63350567; redakcija@kurzemnieks.lv; reklāmas nodaļa – 63324881; sludinājumi@kurzemnieks.lv

Izdevējs – SIA *Jaunais Kurzemnieks*. Reģ. apl. nr. 1400. Iznāk pirmdienās, trešdienās, piektdienās. Pārpublicējot atsauce uz *Kurzemnieku* obligāta. Iespiests SIA *Poliģrāfijas grupa Mūkusalā*, Rīga, Mūkusalas ielā 15a. Metiens – 3638.

Svētki pedagogu arodbiedrības biedriem

Latvijas Izglītības un zinātnes darbinieku arodbiedrības (LIZDA) Kuldīgas starpnovadu organizācijas biedriem no Kuldīgas, Alsungas un Skrundas novada 28. septembrī notika svinīgs pasākums.

Kuldīgas novada pašvaldība, piekrītot būt par partneri, ļāva izmantot kultūras centra zāli. Pēc domes priekšsēdes Ingas Bērziņas uzrunas skanēja Kuldīgas bērnu darza *Ābelīte Sienāzīšu* grupiņas ansamblja sveiciens ar dziesmām un dzejoļiem muzikālās audzinātājas Kitijas Dazartes vadībā. Kā jau svētkos, tika sacīta pateicība aktīvākajiem organizāciju priekšsēžiem un biedriem. LIZDA atzinības raksts pasniegts Kuldīgas novada domes priekšsēdei I. Bērziņai par labu sadarbību ar arodbiedrību. Pēc tam bija emocijām bagāts aktrises Sigitas Jevgļevskas un mūziķa Māra Kupča koncerts.

Kuldīgas starpnovadu arodorganizācijas vārdā tās priekšsēde Aiga Šēnberga saka paldies visiem sarīkojuma atbalstītājiem: uzņēmumiem *Amazone*, *Roms K*, *Laimdotas*, *Asfora*, *Kuldīgas rumba*, *Vita mārket*, ziedu saloniem *Tonis*, *Oāze*, *z/s Zeijas*, Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumam (KTTT), Sandrai un Edgaram Poriņiem.

Jana Sūruma

ATZINĪBAS RAKSTUS SANĒMA:

Aina Verbele (Alsungas vidusskola), **Valentīna Eglīte** (Kuldīgas PII *Ābelīte*), **Ilze Savčuka** (Kuldīgas PII *Ābelīte*), **Aija Zepa** (Kuldīgas PII *Bitīte*), **Valda Liepa** (Alsungas PII *Miķelītis*), **Dzintra Eglīte** (Skrundas PII *Liepziedīšs*), **Maija Leja** (Kuldīgas Centra vidusskola), **Gunta Pole** (Kuldīgas Centra vidusskola), **Arvis Sprude** (Kuldīgas 2. vidusskola), **Lorita Dermane** (V. Plūdoņa Kuldīgas vidusskola), **Lāsma Balode** (V. Plūdoņa Kuldīgas vidusskola), **Rihards Lasmanis** (Kabile pamatskola), **Astra Inga Fabriciusa** (Laidu pamatskola), **Ligita Kučka** (Skrundas vidusskola), **Ainars Zankovskis** (Kuldīgas sporta skola), **Silvija Ozola** (Pelču internātpamatskola-attīstības centrs), **Astrīda Zeile** (KTTT), **Nina Vītola** (Vilgāles pamatskola), **Lauma- Astra Grīnvalde** (Turlavas pamatskola).

Aktīvo meiteņu apvienība atsāk sezonu

„Aktīvo meiteņu apvienība ir meitenes, kurām vienmēr sirdī astoņpadsmit,” jautri saka Rudbāržu sporta darba organizatore Inese Ozoliņa, kas ir šīs apvienības aizsācēja.

Pagājušajā gadā aktīvo meiteņu apvienībā citīgi darbojās astoņas dalībnieces, bet šogad – jau trīspadsmit.

Šobrīd jaunajā sezonā jauniešu klubīna telpās tikties reizi vai divas mēneši gatavas trīspadsmit aktīvistes. Apvienība izveidojusies pirms trīs gadiem, kad rudbāržnieces pašas uzrunājušas Inesi, ka vajadzētu sanākt kopā. Katrai no apvienības dalībniecēm bija iespēja palīdzēt izdomāt nosaukumu. Uzvarēja Jana Kozjura, viņa ir arī apvienības krustmāte. Apvienībā notiek dažādas radošas darbnīcas. „Iz-

runājām to, ko katra no mums vēlētos apgūt un iemācīties. 8. oktobrī no pērlītēm taisīsim brošīnas, 22. oktobrī pie mums ciemosies Madara Baltaiskalna no Liepājas, kas mācīs greznot vāzes. Decembrī paredzēti divi braucieni uz koncertiem. Paņemam lielo autobusu un aicinām klāt rudbāržniekus un skrudniekus, dodot viņiem iespēju aizbraukt uz kādu kultūras pasākumu.”

Šigada jauninājums esot jubilāru sumināšana. „Visa gada garumā meitenēm dāvanās būs krūzītes ar uzrakstu *Aktīvo meiteņu apvienība*. Ieviesām biedru naudu, lai katru mēnesi jubilāres varam apsveikt. Mēs nevienai neatsakām, kas vēlas mums piepulcēties. Tā ir patīkama kopā sanākšana, kad var dalīties pieredzē un veicināt idejas.”

Anna Bivbāne
Inese Ozoliņas arhīva foto

Apģērbs un apavi bez maksas

Rīt no 13.00 līdz 15.00 Kuldīgas daudz bērnu ģimeņu biedrība *Šūpilītis* aicina novada iedzīvotājus pēc bezmaksas apģērba un apaviem. Visi gaidīti Vienības ielā 55.

Brauks uz Liepājas teātri

Ēdoles invalīdu biedrība līdz 1. novembrim aicina pieteikties braucienam uz Liepājas teātra izrādi *Kleo-Kleo-Kleo-Patra* 11. novembrī. Pieteikties biedrības vadītājam Emīlijai Kniplokai (tāl. 29594716).

Lašveidīgos ķert nedrīkst

1. oktobrī sācies lašveidīgo zivju ieguves liegums. Valsts vides dienests (VVD) pastiprināti kontrolēs lašu un taimiņu nārsta upes, uzmanība būs pievērsta arī Ventai un tās baseina ūdens-tīpēm.

Kā informē VVD sabiedrisko attiecību speciāliste Maruta Bukleviča, inspektoru skaits tiks palielināts, būs iesaistīti papildspēki no pašvaldībām, Valsts policijas, Zemessardzes un Dabas aizsardzības pārvaldes.

Liepājas reģionālās pārvaldes vecākais inspektors Jānis Sprugevics stāsta, ka Ventā ūdens vēl silts un līmenis zems, taču laši jau migrē. Kad uzspīdēs saule, drīz varēšot zivis atkal redzēt lecam virs rumbas. Lašveidīgajiem nārstošana parasti sākas +10 grādos.

Pērn inspektoriem sezona bija labvēlīga, jo jau no augusta līdz februārim ūdens līmenis bija augsts, maluzvejnieki uz upi gāja mazāk, jo zivis grūti noķert. Tomēr nelikumīgi zvejas rīki tika atrasti, tāpat konstatēti vairāki makšķerēšanas un pašvaldības saistošo noteikumu pārkāpumi, jo lieguma laikā pilsētas teritorijā pie Ventas nedrīkst atrasties ne ar kādiem

Lašu saudzēšanas laikā iedzīvotāji aicināti par iespējamu nelikumīgu ieguvu inspektoriem ziņot vietnē *Vides SOS*: www.videssos.lv.

Liegums ilgs līdz 31. decembrim.

makšķerēšanas vai zvejas rīkiem.

Lieguma laikā tiks zvejoti vaislinieki, lai izpildītu valsts plānu zivju atražošanai. Pelču zivaudzētavas vadītājs Valdis Plaudis stāsta, ka Ventspils novada Vārvē Ventā to darīs zvejnieku saimniecība *Dundurs*. Vaislinieku zveja varētu sākties nākammedēļ. Nārsts atkarīgs no laika apstākļiem, un novērots, ka pirmie ikri ik gadu izlaisti ne agrāk par 26. oktobri. Šoruden paredzēts nozvejot 60 lašu māšu un 45 tēvus, kā arī vairāk nekā simt taimiņu. Vides inspektoriem pērn bijis mazāk darba, bet legālajiem zvejniekiem noķert vaisliniekus nenācās viegli. V. Plaudis cer, ka šis rudens būs bagātīgs arī upēs, jo bijusi ražena vasara.

Daina Tāfelberga

NO VALSTS POLICIJAS IKDIENAS

Zog no garžām

Informē Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Signe Šteinberga.

26. septembris. Kuldīgā ēkai Baznīcas ielā, kas ir valsts nozīmes kultūras piemineklis, nozagts durvju virslogs.

27. septembris. No 26. līdz 27. septembrim garāžu kooperatīvā Kuldīgā uzlauzta garāža, nozagtas 12 riepas ar diskkiem un divas bez diskkiem.

28. septembris. Ziņo, ka kāds caur jumtu iekļuvis garāžā Skrundā, Robežu ielā, nozagts motorzāģis un elektrisko urbja mašīnu.

29. septembris. Kuldīgā, Jelgavas ielā, naktī nozagts siltumsūkņis. Rendā auto *Audi A6* vadītājs ir reibumā un bez vadītāja apliecības.

30. septembris. VUGD ziņo, ka Kuldīgā, Dzintaru ielā, deg vieglais auto *Opel Insignia Sports*

Tour. Nodegusi visa priekšējā daļa.

3. oktobris. 1963. gadā dzimusi sieviete ar *Ford Mondeo* Kuldīgā pa Grants ielu brauca 2,2 promiņu reibumā. Pa ceļu Kuldīga–Aizpute pa brauktuves malu bez atstārotājiem pārvietojās 1939. gadā dzimis vīrietis.

4. oktobris. 1951. gadā dzimis vīrietis ar automašīnu *Mazda* pa ceļu Lutriņi–Kabile brauca bez vadītāja apliecības, kā arī 1,01 promiles reibumā, nobrauca no tā un iebrauca grāvī. Cietušo nav, vadītājs aizturēts. Skrundas pagastā pa ceļu Rīga–Liepāja 1982. gadā dzimis vīrietis ar auto *Chrysler* brauca 2,34 promiņu reibumā.

Uzklausīja **Jolanta Hercenberga**

TRIM MŪSPUSES
PEDAGOGIEM
LŪDZĀM DALĪTIES
PIEREDZĒ PAR
SAVU PROFESIJU.

1. Kā no skolas sola nokļūvāt līdz skolotāja galdam?
2. Kas darbā bijis lielākais gandarījums?
3. Vai kādu iemeslu dēļ kādreiz uzmākušās šaubas?
4. Kāda, jūsuprāt, būs šī profesija nākotnē?
5. Ko novēlat kolēģiem svētkos?

Mācos visu laiku

Andris Lagzdīņš, Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas (KMĻZV) fizikas, informātikas, mājturības un tehnoloģiju skolotājs, 11. klases audzinātājs

1. 90. gadu sākumā pabeidzu vidusskolu un Liepājas Pedagoģijas akadēmijā iestājos neklātienē sākumskolas skolotājos. Pirms tam gadu nostrādāju celtniecībā – tas skaitījās alternatīvais dienests. Jau 2. kursā mani uzaicināja Basu skolā par aizvietotāju uz gadu. 2000. gadā Latvijas Universitātē iestājos ģeogrāfos. Vēlāk kursos ieguvu sertifikātus citos mācību priekšmetos. Kopā kādi seši sanāk.

Basos nostrādāju 25 gadus līdz skolas slēgšanai. Tas bija pašsaprotami: skolotāji izdeguši, skolēnu maz. Puse bērnu bija pilsētnieki ar smagām problēmām, dzīvoja internātā. Sarežģīts darbs, apvienotas stundas. Kā mācību pārzinis jutu, cik smags skolotājiem darbs. Ar mācību stundām vien nepietika, lai kaut cik nopelnītu. Ņēma saimnieciskos darbus.

Pēdējo gadu strādāju Basos un KMĻZV mācīju fiziku un mājturību. Nu esmu trešo gadu un redzu, cik augšupejoša ir attīstība: bērni atvērti, pedagoģu kolektīvs spēcīgs. Arī Basos bija labi kolēģi, bet apstākļi darīja savu. Man patīk mazas skolas, lielajās kā kombi-

nātā pazūd skolas sirds.

Vidusskolas gados nemaz negribēju kļūt par skolotāju. Māsa Aiga stājās pedagoģos, man ienāca tāda muļķīga doma – aizbraucu līdz. Vecāki bija lauksaimnieki, tēvs jutās lepns un atbalstīja. Tagad man ir skolotāju ģimene. Sieva Biruta ir logopēde un bibliotekāre. Vecākā meita Māra otro gadu strādā Viļa Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā, par ģeogrāfijas un bioloģijas skolotāju.

2. Gandarījumu dod veiksmes, ko mani audzēkņi piedzīvojuši konkursos, olimpiādēs. Arī ikdienišķais darbs. Jebkura labi novadīta stunda rada pacēlumu, cik forši pavadīta diena! Ja uz darbu jānāk sakostiem zobiem, labāk nenākt. Ar laiku skola jāpamaina, citādi iesēžamies vienā vidē. Vajag visu laiku pilnveidoties. Kamēr ir spēks, skolotājs neapaug ar rutīnu, ir bērniem interesants. Skolotājiem pensiju vajadzētu dot no 55 gadiem kā citām grūtām profesijām. Bērni grib jaunus. Protams, cepuri nost to kolēģu priekšā, kuri sirmā vecumā vēl spēj stāties klases priekšā.

Pie izciliem pedagogiem

Aiga Lagzdīņa, V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas sākumskolas skolotāja

1. Vidusskolas laikā bija tāds mācību ražošanas kombināts: puišus aizsūtīja uz automācību, meitenēm bija trīs izvēles. Sekretāres darbs un mašīnrakstīšana mani neinteresēja. No medicīnas vēl tagad bail. Atlika mācīties par bērnu audzinātāju palīgu. Šis zināšanas palīdzēja izvēlēties specialitāti. Pēc vidusskolas gadu nostrādāju Gudenieku bērnu audzinātā, tad Liepājas akadēmijā ieguvu sākumskolas skolotāja specialitāti, pēc tam mācījos vizuālo mākslu un mājturību. Studēju neklātienē, vienlaikus strādāju Basu pamatskolā.

Tagad strādāju Padurē. Skolēnu nav daudz. Pārsvārā esmu strādājusi ar nelielām klasēm – vidēji ap desmit bērnu. Piemēram, vizuālajai mākslai atvēlēta viena stunda nedēļā, un lielā klasē ar to ir par maz, lai kaut vai iemācītos, kā katru sauc. Tas darbā traucētu.

2. Gandarījumu dod lepnums par audzēkņiem. Neviens jau nesaka, ka tas, kurš guvis panākumus, mācījies tajā sākumskolā. Parasti piemin vidusskolu.

Bet mēs jau savējos zinām. Zinām, kurš mācās medicīnu, kurš kādu augstskolu beidzis, strādā atbildīgā amatā. Ir lepnums, ka es kā skolotāja kaut ko jau esmu devusi. Ir priecīgi mirklīši, kas krājas ikdienā. Ieskrien puika klasē ar ceriņu zaru. Atradis ziediņu ar septiņām lapiņām un sniedz man: „Šitā laimīte jums, skolotāj, noderēs!”

3. Ja profesija būtu jāizvēlas otrreiz, varbūt pārdomātu. Meklētu darbu, kas nav jānes mājās, kas nomaļas pa galvu, lasot kartupeļus. Pārdomas radījušas arī izglītības reformas. Ārzemēs, mācoties tautskolā, sapratu, ka ar visu to postpadomju laiku mēs Latvijā tomēr esam gudri. Taču daudzas labas lietas jau pazaudētas.

4. Ja domātu tikai par to, kas nav labi, tad labāk nekļūtu. Bērniem nav jājūt skolotāja drūmais noskaņojums, vienāga, vai to radījušas izglītības reformas vai sadzīves notikumi. Pēc būtības esmu matemātiķe, tāpēc lielākā veiksmē – varēju mācīties pie

3. Atkāpties no amata, aiziet no darba var jebkurā brīdī. Neesmu skolai piesiets nesaraujamām vāzām – varētu darīt arī ko citu. Neviens jau nav neaizstājams. Bet, kamēr varu, tikmēr daru nešauboties.

4. Kādreiz skolotājs bija informācijas devējs, tagad viņš skolēniem ir konsultants, kas mēģina virzīt uz pareizā ceļa. Bērni ir gudri un visā ātri orientējas. Paši diezgan labi saliek pa plauktiņiem. Liela daļa spēj atrisināt sarežģītas lietas. Skolotājs pavirza, kā mācīšanos pareizi turpināt.

5. Galvenais ir izturēt un uz darbu nākt ar prieku!

izciliem pasniedzējiem. Pat pie profesora Jāņa Menča – tādu personību nav daudz. Katra lekcija bija kas īpašs. Gaišs skatījums uz dzīvi, fenomenāla atmiņa. Ja katrs skolotājs tā varētu! Bet laikam vajag arī fonu, citādi galvenos nepamanītu. Skolotāja loma nav tik daudz atkarīga no modernajām tehnoloģijām, cik no sabiedrības attieksmes. Kamēr pret skolotāju būs Izglītības ministrijas mobings, maz ticams, ka profesijas prestižs celsies. Tomēr skolotājs arī nākotnē būs ceļa rādītājs un padomdevējs.

5. Vēlu optimismu un veselību. Tad jau būs arī pārējais.

Reformu vajadzēja

Svetlana Rudzīte, māca matemātiku Saldus vidusskolā, iepriekš gandrīz 25 gadus strādājusi dažādās Skrundas novada skolās

1. Kad mācījos Skrundas vidusskolā, skolotāji bija ievērojami, ka esmu enerģiska un man ar bērniem darboties patīk. Tolaik vasarā skolās bija nometnes – uzaicināja mani palīgā tās vadīt. Tā ceļš aizveda uz Liepājas Pedagoģijas akadēmiju. Pēc tam ieprecējos Rudbāržos. Līdz ar to par darbavietu kļuva Rudbāržu sanatorijas internātpamatskola. Mana specialitāte bija sākumskolas skolotāja, bet tur piedāvāja mācīt matemātiku 4. un 5. klasei. Man šis priekšmets patika, vēlāk iedeava lielākas klases, tāpēc vēlreiz iestājos augstskolā, lai kļūtu par matemātikas skolotāju. Sākumskolā neesmu strādājusi. Speciālajā skolā bērni bija ar smagām problēmām, un pēc septiņiem gadiem jutu, ka ir par grūtu. Pārgāju uz O.Kalpaka Rudbāržu pamatskolu. Tur biju arī direktora vietniece mācību un audzināšanas darbā. Kad pārcēlos uz Skrundu, sāku strādāt arodvidusskolā. Arī tur korekcijas klasēs mācīju skolēnus, kuri apguva arodu, bet nebija spējuši pabeigt pamatskolu. Kad arodskolai draudēja likvidācija, pārcēlos atpakaļ uz Nīkrāces pamatskolu, strādāju arī par mācību pārzini un informātikas skolotāju. Atkal jauna pieredze. Skolīņa ar gaišām ekoloģiskām idejām. Man liekas: visas šīs skolas bija vajadzīgas, lai sāktu realizēt ieceres par kompetenču pieeju. Jaunam pedagogam uzreiz speciālajā skolā ir grūti, vienlaikus tā bija vērtīga pieredze. Vēlāk tas palīdzēja izvēlēties daudzpusīgākas darba metodes. Visu laiku strādājot vienā skolā, nav tik diferencētas pieejas mācīt dažādas attīstības, spēju un prasmju līmeņa bērnus. Joprojām esmu skrundeniece, bet otro gadu braucu uz Saldus vidusskolu.

2. Gandarījums ir tad, kad bijušie skolēni brauc mani apciemot. Zvana un stāsta, kā veicas. Lepojas, ka pabeiguši vakarskolu vai augstskolu, sākuši strādāt. Prieks tikties salidojumos. Tad ir sajūta, ka savu misiju esmu izpildījusi. Redzu pretī labu, domājošu cilvēku. Tad vairs nav svarīgi, vai skolā bija teicamnieks vai palaidnis.

3. Skolotāja izaicinājums ir gudri izkļūt no sarežģītām situācijām, saglabājot profesionālo stāju. Ja viss iet gludi, nav intereses un azarta. Neierastā situācijā saprotu, ka esmu taču skolotāja. Ja atrodu pareizo izeju, esmu savā vietā. Bijušas krīzes kā jebkurā darbā, kad gribas pameklēt ko citu. Esmu bijusi drosmīga pret pārmaiņām, bet zinu, ka mana profesija ir skolotāja. Man tā vienkārši patīk.

4. Man dzīvi sarežģīti vecie stereotipi. Jaunā paaudzē ir brīnišķīga un atvērta, taču dzīvo citā laikmetā, kas ir aktīvāks un interesantāks. Viņi prasa jaunu mācību procesu. Ja skolotājs neprot laikam iet līdz, jāizvēlas cita profesija. Ir jau sācies laiks, kad šī ir radoša profesija. Reforma bija samocīta, tomēr atbalstu to, ka jānāk jaunam laikam.

5. Mans moto: ja skolotājs ar savu personību un dzīves gudrību spēj citus aizraut, tad ir izvēlēties pareizo profesiju. Novēlu atrast ideālā skolotāja formulu un gūt darbā gandarījumu.

Daina Täfelberga
Svetlanas Rudzītes, Aigas Lagzdīņas arhīva
un autores foto

Universālā rokdarbniece

Svetlana Ezeriņa ir rokdarbniece ar 38 gadu stāžu, jo ar to aizrāvusies kopš 3. klases: „Viss nācis no ģimenes, jo mamma ar vecmammu adīja, man ar brāļiem un māsām arī bija interese ņemt rokās adatas un pamēģināt.”

Viņa izmēģinot visu, ko redz. „Šobrīd aizraujos ar tapošanu. Process tāds, ka uz rāmja jātin virsū diegi. Tapošana aizsākās ar Dzidras Ābolas parādīto sedziņu, kurai vēlējos izprast izgatavošanas gaitu. Dienā varu uztaipīt trīs sedziņas, kaut vai darot mājasdarbus, arī televizoru skatos ar darbu rokās.” Idejas viņa ņem gan no vietējiem, gan poļu žurnāliem, bet darbi aizceļojuši arī uz Zviedriju, Īriju un Vāciju. Vislielākais ir izšūta glezna, kas tapusi gadu.

IESĀKTO PABEIGT

Svetlana atminas, ka sākumā viegli nav gājis: „Noadīju zeķi un uzreiz gribēju adīt nākamo. Tā man mētājās kādas piecas zeķes. Vecmāte teica, lai vienreiz beidzu tā darīt un iesākto pabeidzu. Tā tagad arī ir – piespiežu sevi izdarīt līdz galam. Mednieki uz Ziemassvētkiem pasūtīja zeķes, un pusotra mēneša laikā adīju pa trim pāriem dienā. Skolas laikā papēdi nemācēju adīt pat pēc shēmas, tagad jau zinu no galvas.

Piecu gadu vecumā, kad vecmāte bija darbā, paņēmu viņas adatas un liku tik uz riņķi, jo adīt nemācēju. Viņa sacīja, lai adu arī uz priekšu, citādi nekas nav darīts. Nesapratu, kā var adīt uz priekšu. Tad sapratu, ka vajag vilkt cauri diegu.”

JA VAJAG, IEMĀCĪSIES

Kā pati smeļ, šīs prasmes pāriet no paaudzes paaudzē, jo pat brāļi skolas laikā adījuši zeķes. „Manā ģimenē visi ir rokdarbnieki. Vecmāte un mamma pašas apguva šuvējas prasmes, tad nu es arī. Iemācījos šūt ar šujmašīnu, jo gāju klāt vecmātei, kad viņa kaut ko šuva. Pirmo kleitu krustmātei uzšuvu 3. klasē. Viņai vēl tagad tā karājas skapī!” Spilvendrānas mājās netiek pirktas, jo Svetlana tās darina pati, arī kleitas, džemperus un šalles.

„Krustdūriens man ir asinīs no Ukrainas vecmātes. Kad man piedzima meita, vajadzēja zeķītes adīt, gāju pie vecmātes, lai iemāca papēdi. Man nepatika to darīt, bet tad aizgāja. Meitai gan rokdarbi nepatika, to darīja dēls. Viņi bija sarunājuši:

viņš lellēm tamborēs kleitas, ja māsa spēlēsies ar mašīnām. Bērnu riņķī nebija – auga divi vien, tāpēc pienākumus dalīja, lai kopā spēlētos.” Tagad meitu nespiežot adīt – varbūt ar laiku iepatiksies.

„Es par šuvēju un frizieri neesmu mācījusies, bet, ja vajag, varu izdarīt,” saka rokdarbniece un uzsver: ja kaut ko nemāk, nevienam to neteiks, bet meklēs pamācības, kamēr sapratīs, kā jādara. Tagad viņas sapnis ir iemācīties tamborēt krelles.

„Gribas, lai arī Jaunmuižā būtu sieviešu klubīš kā Skrundā, lai visas var kopā mācīties. Antuļu bibliotēkas vadītāja Sandra Balcere jau mums organizē nodarbības. Pašai man nepatīk mācīt, jo nav pacietības, bet mācīties patīk.”

Svetlana nodarbojas ar labdarību, savus darbus dāvinot, jo tas viņai rada prieku. „Nauda jau nekādu bagātību nenes – bagātība ir tad, ja viens otram var kaut ko iedot. Ja kāds par to priecājas, tad ir prieks dāvināt! Man patīk, ja man dāvina rokdarbus, jo tad zinu, ka tas nāk no sirds.”

Lāču izšuvums tapis pirms astoņiem gadiem.

Svetlanas meitai bijusi lāču kolekcija, tad nu mamma darinājusi šādu darbu. Līdz mazdēliņa pirmajai dzimšanas dienai viņa domā darbu uzlabot, zvēriņiem izšujot kontūras un actiņas.

Rokdarbniece Svetlana Ezeriņa nesēn izgatavojusi savu pirmo sapņu ķērāju, kas nosargānot sapņus.

Sirmo rūķi rokdarbniece uztaisījusi no kartupeļu maisa.

Tiek adītas zeķes, cimdi, šalles, džemperu, izšūtas glezniņas. Kā pati saka, dara visu, ko vien var iemācīties.

AMG montāža atvērusi filiāli

Bijušās Skrundas profesionālās vidusskolas teritorijā kopš aprīļa darbojas Liepājas logu ražošanas uzņēmums **AMG montāža**, kas atvēris filiāli **Torņpumpurī**.

Tas dibināts 2008. gadā, kļuvis par vienu no tirgus līderiem alumīnija, pilnstikla un plastikāta konstrukciju ražošanā un montēšanā.

Uzņēmuma dibinātājs Mairis Miķelsons stāsta, ka produkcija novērtēta ne tikai Latvijā, bet arī Zviedrijā un Norvēģijā. Skrundas filiāle darbu sākusi nesēn, tāpēc jāpaiet laikam, lai iestrādātos: „Te varēja tikt pie telpām, ko pielāgot mūsu uzņēmumam.” Te sagataves tiek sagrieztas pēc atsūtītajiem izmēriem un kausētas kopā. Galvenie ražojumi – durvis un logi. Konkurence esot liela, un tuvākais līdzīgais uzņēmums atrodas Tukumā.

M. Miķelsons stāsta, ka sākumā bijis grūti atrast strādāt gribošus darbiniekus. „Pašlaik filiālē strādā četri. Tagad esam stabilizējušies. Galvenais, lai cilvēkiem ir gribēšana, bet tās bieži vien trūkst. Visu pārējo var iemācīties.”

Pats Mairis audzis un mācījies Nīkrācē un Skrundas arodskolā apguvis namdara profesiju.

Maira Miķelsona arhīva foto

Uzņēmumā AMG montāža top durvis, logi un to detaļas. Attēlā darbinieks Jānis Ozoliņš.

Pielāgo pārmaiņām, uzlabo apkārtni

Kas jauns Skrundas pagastā paveikts pēdējā laikā?

Kā informē Skrundas novada pašvaldības sabiedrisko attiecību speciāliste Iveta Rozenfelde, Jaunmuižas skola vasarā pielāgota bērnu audzēkņiem. Šajā mācību gadā saglabāta arī pamatskolas programma. Skolā sāka malkas apkures katla pārveide, to pielāgojot arī granulām, – varēs kurināt ar abiem veidiem.

Apjomīgs darbs paveikts Kušaiņu ciemā, kur ielās mājas tagad ir numurētas. Kušaiņu un Ceriņu ielā bedrītes aizpildītas ar auksto asfaltu. Volejbola laukums un bērnu smilšu kaste papildināti ar smiltīm. Ceļa posmā Jaunmuiža–Liepnieki 200 metros ar dolomīta šķembu un grants maisījumu uzlabota virskārta. Tiek atjaunoti novadgrāvji pie ceļa Lapsas–Pumpuri.

„Vēl liels prieks, ka bijušās Skrundas arodskolas teritorijā darbojas logu ražošanas uzņēmums **AMG montāža**,” saka I. Rozenfelde.

Annas Bivbānes teksts un foto

Stjuartes gādā par drošību

„Katru dienu esam kopā ar citiem kolēģiem, katru dienu ir citi pasažieri un citādas situācijas, tāpēc garlaicīgi nav,” tā par savu profesiju saka kuldīdznieces, lidsabiedrības AirBaltic stjuartes **ARETA ŠUBIS-ŠUBBE** un **BEĀTE HERTA KEPŠA**. Abas beigušas Kuldīgas Centra vidusskolu.

Lai kļūtu par stjuartu:

- jābūt vēlmei palīdzēt cilvēkiem,
 - jābūt pacietīgam, komunikablam, saprotošam un precīzam,
 - vajag vismaz vidusskolas diplomu,
 - jārunā angļu, latviešu un, vēlams, krievu valodā,
 - jābūt labai fiziskai formai,
 - jāprot peldēt.
- Katra lidsabiedrība stjuartes apmāca pati.

JĀAPGŪST AVIĀCIJAS VALODA

A.Šubis-Šubbe stāsta: „Es jau vidusskolā domāju par šo nodarbošanos. Tā šķita eleganta profesija. Tā kā nebiju izdomājusi, ko vēlos studēt, nolēmu paceļot. Bija jāiepazīst un jāsaprot sevi, ko tad īsti vēlos darīt.”

Savukārt B.H.Kepša gribējusi studēt augstskolā, bet nav tikusi budžeta grupā, tāpēc sākusi strādāt veikalā Rīgā. „Areta pajautāja, vai arī es nevēlos pamēģināt stjuartes darbu. Kāpēc gan ne? Izklauzījās forši. Mācības ilga divus mēnešus. Pirms tam biju ceļojusi, un tas šķita saistoši. Lidojot esmu pārliecinājusies, ka tas patiešām man patīk.”

Areta turpina: „Uz mācībām aizgājām kā baltas lapas, apgūvām drošību, saskarsmi, apkalpošanu, uzzinājām, kā lidmašīna vispār lido. Bet vislielākais uzsvars bija uz drošību, lai zinātu, ko darīt neprognozējamās situācijās. Eksāmenu kārtojam katru gadu. Iepriekš biju lidojusi tikai vienu reizi un pat īsti neskatījies, ko dara stjuarti. Ceļošana bija kaut kas wow! Tagad liels prieks, ka varu būt daudzās valstīs.”

Stjuartēm jāpārzina arī valodas, galvenokārt angļu. Aretai sākumā nav bijušas izcilas šīs valodas zināšanas, bet viņa saka: „Ja kaut kas patīk un esmu ar to aizrāvusies, gribas iemācīties aizvien vairāk. Sākumā visu laiku biju telefonā atvērusi Google tulkotāju, jo aviācijas valoda ir sarežģīta.” Beāte piebilst: „Bija grūti izprast aviācijas terminus – sākumā neko nesapratu, tomēr iemācījos.”

ARĪ ĢIMENES CILVĒKI

Nereti tiek teikts, ka šo darbu nevar apvienot ar ģimenes dzīvi, jo stjuarti visu laiku ir prom, bet meitenes atklāj, ka tā nav. Areta: „Šajā profesijā strādā daudzi ģimenes cilvēki. Var strādāt arī pusslodzi, un daudzi mūsu kolēģi ir mammas un tēti. Protams, ir komandējumi, kad jābūt prom vairākas dienas, bet šķiet, ka nav tik traki.” Beāte: „Brīvdienas var salikt tā, lai var būt kopā arī ar ģimeni. Zinu vienu kolēģi, kura strādā jau 18 gadus.”

SMĒKĒ TUALETĒ

Avārijas situācijas par laimi nav piedzīvotas. Abas uzskata, ka lidmašīna ir viens no drošākajiem transporta līdzekļiem.

Nereti gan piedzīvoti kuriozi. A.Šubis-Šubbe secina: „Zināju, ka cilvēki ir dažādi, bet to, ka tik dažādi, nezināju nūdien! Pietiek pateikt, ka mani vairs nekas nepārsteigs, ka esmu redzējusi visu, kad tieši notiek kaut kas jauns. Piemēram, nesen pasažieris tualetes durvīm bija salauzis

dzelzs malas... Nesaprotu, kā tas iespējams. Vēl spilgti atceros gadījumu Maskavas reisā. Toreiz nevarējām nosēsties Rīgā, jo bija liels vējš. Redzam, ka tūlīt, tūlīt šasija pieskarsies skrejceļam, bet nē – atkal cēlāmiejs gaisā, un tā divas reizes, beigās nosēdāmiejs Tallinas lidostā. Tas bijis visekstrēmākais lidojums, turklāt krievu cilvēki ir prasīgi un toreiz pārmeta, ka esam nosēdušies citur.”

B.H.Kepša: „Vēl noteikti jāpiemin, ka cilvēki gribējuši tualetē uzsmēķēt, bet tas stingri aizliegts. Tad ieslēdzas dūmu detektors, zvans zvana pa visu lidmašīnu. Mēs nevaram uzreiz zināt, ka kāds mēģinājis uzpipēt, – domāsim, ka deg tualete.

Lidmašīna uzpildīta ar 12 tonnām degvielas, tāpēc smēķēt nedrīkst.” Ja ir kāda ārkārtas situācija, piemēram, cilvēkam kļūst slikti, lidmašīna nolaižas tuvākajā lidostā.

„Viens interesants atgadījums: pēc nosēšanās, kāpjot ārā, kāds pasažieris pateicās par labo reisu, teica, lai piezvanu, un iedeva 20 eiro. Braucu mājās un domāju, kāpēc viņš teica, lai piezvanu. Apskatīju naudas zīmi – uz tās rakstīts telefona numurs,” smejojot atceras Beāte.

DARBA KAVĒŠANA – PĀRKĀPUMS

Lidmašīnas apkope notiek pirms katra lidojuma. B.H.Kepša stāsta: „Tehniķi pārbauda katru detaļu, pārbaudes notiek visu laiku, un, ja kaut kas nav kārtībā, piloti un apkalpe nelidos, jo mums svarīga arī sava drošība. Drīzāk jābaidās no neparedzamiem laika apstākļiem.” Visi darbinieki pirms katra lidojuma pūš alkometrā, un jebkurā brīdī var tikt pārbaudīts, vai nav lietotas narkotikas.

A.Šubis-Šubbe: „Ja kāds darbu nokavē, uzreiz zvana dispečers un jautā, kur esi. Šādi darīt nedrīkstam – pēc šādiem pārkāpumiem var atlaist. Ja gadās kas neparedzēts, pašam laikus jāzvana un situācija jāizstāsta. Vienmēr kāds ir rezervē, un tad jālido rezervistam, tāpēc būtu svarīgi dzīvot stundas attālumā no lidostas.”

Beāte turpina: „Pārsvārā lidojam regulāros reisus – aizlidojam, 40 minūtes esam uz zemes un lidojam atpakaļ uz Rīgu. Bet ir arī tālāki reisi. Tad paliekam pa nakti, jo

mums ir ierobežots darba laiks – nestrādājam ilgāk par 12 stundām.”

VISPIRMS – DROŠĪBAS DĒĻ

Profesija esot pieprasīta, bet stjuartam jābūt pacietīgam, komunikablam, saprotošam un punktuālam. Beāte skaidro: „Stjuarti uz borta ir galvenokārt drošības dēļ, jo, ja kaut kas notiks, mēs pārādsim, ko darīt. Atvērsim durvis, parādīsim, kur vestes, vai teiksim, kad jāatsprādzē jostas. Cilvēku apkalpošana ir papildu serviss. Mūsu alga ir vīrs vidējās Latvijas algas. Komandējumā saņemam arī dienas naudu.”

Izskatam īpašu prasību neesot. Beāte saka: „Mēs pašas par to domājam, jo

cilvēki uz mums skatās un mums gribas būt skaistām. Bet zinu, ka izskata standarti ir Krievijas lidsabiedrībai *Aeroflot*.”

BEĀTE HERTA KEPŠA:
„Lidojot esmu pārliecinājusies, ka tas patiešām ir tas, ko gribu darīt.”

VISU LAIKU KUSTĪBĀ

B.H.Kepša secina: „Savos 20 gados noteikti nebūtu bijusi tik daudzās valstīs un redzējusi tik daudz. Tas ir aizraujoši! Nesen abas pādzīvojām Dānijā, jo cita kompānija Irēja mūsu lidmašīnu un mēs izpildījām viņu reisus. Brīvdienas izmantojām, lai apskatītu Dāniju. *Instagramā* cilvēki liek bildes no dažādām valstīm.

Redzot tās, gribas tur būt, un mūsu darbā tas ir iespējams. Visu laiku esam kustībā.” Abām patīk doties uz Apvienotajiem Arābu Emirātiem. „Tur redzam pavisam citu kultūru, un tas ir interesanti,” piebilst A.Šubis-Šubbe. „Arī Telavivā Izraēlā ir skaista.”

Vēl kā ieguvumu Areta min šādu aspektu: „Strādājam ar dažādu tautību cilvēkiem, tāpēc visu laiku runājam angļiski. Šajā darbā ir izaugsmes iespēja, un, ja stjuartes darbs apņiks, var strādāt uz zemes, piemēram, mācīt jaunos stjuartes.” Beāte uzsver: „Darbs man patīk aizvien vairāk. Atrast kaut ko negatīvu tajā ir grūti. Varbūt vienīgi tie ir pasažieri, kuri var būt dusmīgi, agresīvi, bet jāprot tikt ar to galā. Tomēr augstāko izglītību noteikti vajadzētu iegūt, lai tā būtu vismaz uz papīra.”

TOMĒR NOGURST

Brīvā laika abām ir diezgan maz, bet meitenes priecājas, ka lidsabiedrības *AirBaltic* bāzes vieta ir Latvija, tāpēc gandrīz katru dienu viņas ir mājās. „Ļoti daudz guļam,” atzīst Areta. „Paceļoties un nosēžoties ir spiediena maiņa, un tā ķermenī ļoti ietekmē, tāpēc ātri nogurstam. Strādājot šādā grafikā, neiznāk bieži satikt draugus, tāpēc brīvdienās cenšamies braukt uz Kuldīgu pie vecākiem un satikties ar draugiem. Ģimenes mūs atbalsta un ar mums lepojas.”

CEĻO ARĪ BRĪVDIENĀS

No bonusiem Beāte min vēl kādu: „Mums ir iespēja pirkt aviobiļetes, maksājot tikai lidostas nodokli. Arī tas ir labs iemesls, kāpēc strādāt par stjuarti. Dažreiz apskatu cenu, kādu maksā pasažieri, un šausminos, jo tas ir dārgi. Tāpēc vismaz reizi gadā cenšos atvaļinājumā kaut kur aizlidot, un, jo vairāk apskatu jaunas vietas, jo vairāk gribas ceļot. Kuram gan tas nepatīk?”

Lāsmas Reimanes teksts un foto

Kuldīdznieces Areta Šubis-Šubbe un Beāte Herta Kepša lidsabiedrībā *AirBaltic* par stjuartēm strādā divus gadus. Abas secina, ka darbs katru dienu patīkot aizvien vairāk.

Savam priekam un iztikai

Vesela diena Talsu puses amatnieku darbnīcās un mājražotāju saimniecībās bijis brīnišķīgs iedvesmas avots 30 dalībniekiem pieredzes braucienā pie biedrības *Talsu rajona partnerība*.

Kuldīgas puses biedrība *Darīsim paši!* to rīkoja projektā *Mājražotāju un amatnieku potenciāla attīstība un tūrisma piedāvājuma „Ražots Kurzēmē” izveide*. Tajā sadarbojas sešas vietējās rīcības grupas no Kurzemes. Pa Talsu pusi zinātkāros viesus izvadāja tūrisma informācijas centra gide Inese Roze.

Tik augstu, ka redz Ventspils salūtu

Talsu paugurienes dabas parkā lielu ābeļdārzu īpašnieki Egita un Sandis Sudakovi cienāja ar ābolu čipsiem, sulu, ķirbju sukādēm un neparastiem ievārijumiem.

Egita un Sanda Sudakovu Kurzemnieki Lībagu pagastā atrodas Talsu paugurienes dabas parkā. No viņu sētas deviņi slavenie Talsu pakalni redzami ieplakā. Te nodarbojas ar augļkopību.

Sākums bijis Breša zemnieku laikā, pirmā nozare – lopkopība. Kad Sandis guvis pieredzi ārzemēs, ienākusi prātā doma par deserta šķirņu ābeļdārzu. Pirmais ar 17 šķirnēm iedēstīts 1998. gadā, jo tad stādījuši visu, ko varēts dabūt, bet 2002. gadā tapis dārzs tikai ar vienu šķirni – 'Aukšis'. Lielu daļu ābolu Sudakovi ved uz tirgu, piedalās programmā *Skolas auglis*, daļu pārstrādā čipsos, kaltētos ābolos, sulā. Audzē arī zemenes un ķirbjus, no kuriem gatavo sukādes. Vairākkārt izmantoti programmas *LEADER* projekti. Pirmais bijis visveiksmīgākais, kad eksperti norādījuši uz dabas bagātībām un ieteikuši, kā tās izmantot. Egita uzsver: dabas parka statusu šeit uztver nevis kā aprūtinājumu, bet gan kā pievienoto vērtību, kas jāizmanto marketingā. Te var pārņemt tūristi. Projektā iegādātas arī iekārtas augļu pārstrādei.

Latvijā esot maz uzņēmumu, kas strādā tikai peļņas dēļ – visi esot arī sociālie uzņēmēji. Nākamais plāns – kiosks, kurā izlikt produkciju, – tiks īstenots pavisam drīz, jo iegūts atbalsts Talsu pašvaldības uzņēmējdarbības atbalsta projektu konkursā.

Dažāda dienišķā maize

Laidzes cepēja Aina Šteinberga rāda seno kurzemnieku maizi ar ieceptiem sipoliem, silķēm un speķi.

Pie Laidzes cepējas Ainas Šteinbergas var nogaršot desmit veidu maizi, pat slaveno, kurzemnieku iecienīto rudzu maizi ar ieceptām silķēm, kūpinātu gaļu un sipoliem. To zemnieki kādreiz ņēmuši līdz meža darbos kā gatavas pusdienas.

Ainas stāsts ir kā viena aktiera teātris, bet ēka, kurā ir degustāciju telpa, – kā muzejs. Arī A.Šteinbergai bizness sācies no vaļasprieka – maize cepta ģimenei, kamēr iegāršojusies

aizvien plašākam lokam. „Kad aizgāju no darba skolā, kur biju saimniecības daļas vadītāja, domāju, ka padzīvošos bezdarbniekos, pacepšu maizi, tad meklēšu jaunu darbu,” viņa atceras, bet iznācis citādi – jau piecus gadus viņa to dara teju katru dienu, izņemot svētdienas, un saka: „Maize ir mans maizes darbs.” Viņas kukulīši, ietīti papīrā, varot saglabāties ēdami pat mēnesi.

Radoša pieeja kazkopībai

Kristīne Piliena par *LEADER* finansējumu uzbūvējusi degustāciju un tirdzniecības zāli.

Saimniecībā Bērzi Laidzes pagasta Rocežos pasākums Kazas Mildas precības ar āzi Džonatanu jau pulcē daudz apmeklētāju.

Kristīne Piliena sirdsdarbam pieiet ļoti radoši. Viņa ir Latvijas Kazkopības biedrības vadītāja un par savu nozari, šķiet, var runāt stundām. Katru gadu dodas uz Franciju vai Turciju apgūt ko jaunu, bet lepojas, ka ganāmpulkā ir vietējās kazas, kas pienīgumam gan tiek krustotas ar citām šķirnēm.

Te tiek ražots vairāku veidu kūpināts siers, kazu gaļas desas, kazas piena ziepes, bet no ādas – suvenīri. Ar tādiem neparastiem kazas piena produktiem kā saldējums un siera čipsi Kristīne ieguvusi inovāciju laureāta titulu konkursā *Sējējs 2013*. Viņas stiprā puse ir konditoreja: biežpienraušī, *panna cota* un tamlīdzīgi izstrādājumi. Visa produkcija tiek pārdota tepat tūristiem, daļa – regulārajām kundēm. Uz tirdziņiem nebraucot jau divus gadus, jo pāri nekas nepaliek. Pērn Kristīne nomaksājusi pēdējo kredītu: „Nav vairs bankas, kas dzen un liek visu laiku izdomāt ko jaunu. Ir bīstami ieslīgt mierā un pašapmierinātībā – tad nav attīstības.” Vēl viņa atzīst, ka dažbrīd vienīgais, kas noturējis laukos, ir projektu saistības un bankas kredīts. Par programmas *LEADER* naudu uzbūvēta ēka degustācijai.

Drubazu saimnieks Ģirts Dzērve savā vīnogu laukā.

Vīna dārzi Drubazās

Sabiles Drubazas ir sena apdzīvota vieta, vienā mājas stūrī esot atrastas pat akmens laikmeta apmetnes pēdas – tā stāsta jaunais saimnieks Ģirts Dzērve, kurš viesiem rāda vīnogulājus un dod nogaršot vīnu.

Viņš saka: „Mazais vīna ražotājs var iziet tikai uz ekskluzivitāti, nevis nopietnu ražošanu, turklāt tam jābūt vaļaspriekam.” Te iestādīts jau 600 stādu, bet vīnogas aug lēni – līdz ražai jāgaida vairāki gadi, tāpēc viss vēl tikai sākumā. Tiek ražots 15 veidu ogu vīns, bet no vīnogām nākamgad taps pieci baltvīna un četri sarkanvīna veidi. Sula tiek izspiesta, ogas mīcot kājām kā itāļu filmās. Kā īpašu pārsteigumu Ģirts piedāvā medus vīnu. Saimniekošanu uz *Drubazu* zemes apgrūtinot gan īpaši aizsargājama biotopa statuss, gan reljefs.

Veselīgās ogas

Laidzes pagasta Cukuriņos, kur saimnieko Ivanda un Ivs Valdzeri, aug seši hektāri smiltsērķšķū, un šis Latvijā esot rekordražas gads.

Smiltsērķšķūsi viņi audzē desmit gadu, tiek ražota sula un eļļa. *Cukuriņos* šogad vidējā raža no hektāra esot 3,5 tonnas, bet Ivs bijis tādā audzētāvā, kurā novāktas desmit. Ivs atzīst: katrs gads nāk ar ko jaunu – nekad nevar teikt, ka nu viss zināms. Viņš labprāt izstāsta audzēšanas nianses, pasmejas par neveiksmēm un kļūdām.

Ivs Valdzeris aizrautīgi stāsta, kas smiltsērķšķiem Laidzes Cukuriņos patīk, kas ne.

Ivetas Grīniņas teksts un foto

DĀMAS UN KUNGI IZBAUDA LABSAJŪTU

Otrdien Kuldīgā īpaši kuplā – ap pusotra simta – apmeklētāju pulkā aizvadīts pasākums *Labsajūta dāmām un kungiem 60+*.

Sporta skolā Kalna ielā tika piedāvātas gan medicīnas, gan aktīvas nodarbes, veselības procedūras u.tml. Interese bija tik liela, ka reģistrācijas telpā foajē sākumā vietas visiem nepietika un rinda veidojās pat laukā.

Smieklu terapija sākās ar uzdevumu sasveicināties... buldurējot. Tas uzreiz raisīja smieklu vētru.

BĒRNI PAMUDINA NĀKT

„Sākumā bija liela nesaprašana, jo daudz cilvēku,” saka Jānis Turks no Snēpeles. „Domāju, ka kāds aizgāja mājās neapmierināts, bet vajadzēja mazliet pacietības, un pārējais jau bija patīkami. Es aizgāju uz sāls istabu – tādā vēl nebiju bijis, un patika tūri neko. Pēc tam baseinā pavigroju. Man ir problēmas ar ceļa locītavu, tāpēc aizgāju to noteipot un fizioterapeiķi paprasīju, kā varu to darīt pats. Šī ir pirmā veselības diena, kuru apmeklēju kopš jaunības dienām. Atnācu viens. Meita ieteica, lai nāku, un nodomāju: „Labi, paskatīšos, ko dara līdzīga vecuma cilvēki.””

MĀCĀS SMAIDĪT UN SPĒLĒ DAMBRETI

Apmeklējot kādu labsajūtas

pieturu, dalībnieka kartē bija jāsakrāj trīs zīmodziņi, lai piedalītos izlozē. Dienas beigās dažādas balvas ieguva vairāki atnākušie, tostarp kuldīdznieks Imants Bīrbelis, kurš pastāstīja, ka cenšas mājās negulēt. „Nāku uz visām senioru dienām – vismaz var kaut ko redzēt. Baseinā arī neesmu bijis – interesanti paskatīties, kā viss iekārtots. Kopā ar bērniņiem uztaisīju skaistu grāmatzīmi. Te daudz kas ir noderīgs. Vienīgi atnācu par velti un vairs nepaspēju pieiekties ne uz vienu veselības pārbaudi.”

No Kurmāles kopā ar kaimiņiem atbraukusi Līvija Agnese Kalviņa. „Pirms četriem gadiem radniece uzaicināja līdzi uz senioru veselības dienu, toreiz aizgāju. Četrus gadus nekur nebiju bijusi, līdz kaimiņiene

uzaicināja atkal. Kamēr viņa baseinā, es ar jauniešiem uzspēlēju dambreti. Nebiju to darījis 30–40 gadus, tāpēc arī zaudēju, bet uzspēlēt iznāca. Biju uz smieklu terapiju (to vadīja Agnese Inapša – aut.). Ļoti patika! Nezināju to, ko ikdienā varam darīt paši, piemēram, vienatnē pat smieties.”

Smieklu terapiju apmeklējusi arī Biruta Gulbe: „Mums mācīja smaidīt jebkurā situācijā, un tas ir galvenais, lai gan es ar problēmām vienmēr mēģinātu tikt galā ar smaidu, nevis asarām. Šogad mazliet nepatīk tas, ka daudziem laukā jāstāv rindā, lai pierēģistrētos. Es atnācu agrāk, tāpēc tiku foajē. Vēl šķiet, ka piedāvājums ir mazāks nekā citus gadus, nav arī koncerta, bet senioriem ļoti svarīgs.”

Vairāki desmiti senioru izmēģināja ūdens priekus baseinā, izkarsējās saunā vai tvaika pirtī, atslābinājās burbuļvannā vai izvingrojās kādā no divām ūdens aerobikas nodarbībām, kuras vadīja trenere Jeļena Miežite.

„Kā jebkura dāma gribu uzpriecināties,” saka kuldīdzniece Biruta Gulbe, kura izmantojusi gan manikīru, gan Rīgas skaistuma skolas vizāžistes pakalpojumus.

Ļoti pieprasīta bija masāža: gan plecu, gan muguras. To piedāvāja gan Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikums, gan SPA speciālists Valdis Rasmanis un masiere Agnese Ungerte (attēlā).

Bērni no Mazo bērnu skolas un Universitātes bērniem piedāvāja senioriem izgatavot grāmatzīmes, pamācot, kā tas darāms.

Pieturā Teipošanas ABC fizioterapeite Vineta Baukše apmeklētājus konsultēja un sāpošajām vietām arī uzlīmēja ārstnieciskus plāksterus. „Interese bija liela. Citi par teipošanu neko nezināja, citi nāca ar konkrētām sūdzībām, mazākām vai lielākām sāpēm. Daži pat vēlējās uzzināt, vai un kā to var darīt mājās.”

Uztura speciāliste Katrīna Spuleniece-Aišpure stāstīja par graudaugiem un pākšaugiem uzturā, turpat gatavoja biežputras un salātus, ko varēja nogaršot. „Rādīju, kā pagatavot mazāk pazīstamus graudaugus, piemēram, kuskusu, kvinoju. Tie nav dārgi un veikalos ir, bet daudzi nav tos pat pagaršojuši.”

SARUNA AR JUBILĀRU

Savējie – tā ir vērtība

„Dzīvē vissvarīgākais ir būt kopā ar tiem, kurus saucam par savējiem. Ģimene, radi, draugi, kolēģi – ar gadiem izveidojusies tāda kā interešu kopa, kurā viens otru atbalsta,” secinājis skrundenieks, Raņķu pagasta pārvaldes vadītājs, Ritvars Stepanovs, kuram vakar bija 60. dzimšanas diena.

ŠKIET, KA ZEME GRIEŽAS ĀTRĀK

Šo gadskārtu Ritvars sagaidot līdzīgi citām – ar prieku, ka būs iespēja tikties ar tuvajiem cilvēkiem. Fakts, ka mainās gadskaitlis, neko īpaši nemainot. „Agrā jaunībā piecdesmitgadnieki man šķita tādi diezgan veci cilvēki, bet nu domas mainījušās. Laikam tāpēc, ka savos 60 vēl jūtos jauns. Tāds pusaudža vai jaunības dullums man nekad nav bijis – neesmu izpauzies ekstrēmi, tādēļ bez lielām izmaiņām tagad varu darīt visu to pašu, ko tolaik. Ja nu vienīgi drusciņ lēnāk. Bet nekur nav jaskrien.

Laika izjūta katram ir relatīva. Ja cilvēks grib padarīt ļoti daudz, tad laika pietrūkst. Mēs savējo lokā smejamies, ka zeme griežas ātrāk, bet patiesībā apzinos, ka šo sajūtu sevī radām paši. Agrāk sociālos tīklus neizmantoju, bet, kopš esmu pārvaldes vadītājs, veltu tiem diezgan daudz laika. Tā var ātri un ērti apmainīties ar informāciju. Tad vēl gribas paskatīties šo un to, un laiks paskrien nemanot.”

VIENMĒR AR CILVĒKIEM

Pēc studijām Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas Mehanizācijas fakultātē Ritvars Raņķos sācis strādāt kolhozā *Ziedonis*. „Pateicoties kolhoza priekšsēdētājam Viesturam Melķim, kurš deva nosūtījumu, izvēlējos studijas par autotransportu.” Pēc septiņiem gadiem uzaicināts uz Skrundas profesionālo vidusskolu, kur vairāk nekā 25 gadus bijis direktora vietnieks – viņa pārziņā bijusi profesionālā apmācība. Kad pirms trim gadiem sāka skolas likvidācija un Raņķu pagasta pārvaldes vadītājs gājis pensijā, Ritvaram piedāvāts darbs pašvaldībā. „Tāpat kā skolā, arī šis darbs man ļoti patīk. Interesants un radošs. Saistīts ar saimnieciskās darbības organizēšanu un cilvēkiem.”

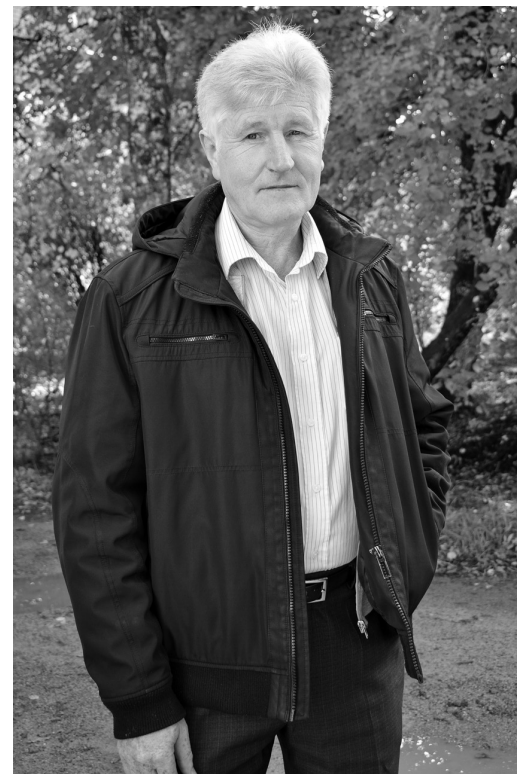
IZBRAUKĀTI AUSTRUMI UN RIETUMI

Jautāts par hobijiem, jubilārs atsmejs, ka viens patīkams darbs nomainot otru. Bet, nopietni runājot, tiem īsti neesot

laika. Agrāk kolekcionējis modelīšus, piespraudes un markas par auto, arī sportojis, piedalījies motoorientēšanās sacensībās, bet pēdējos gados atlicinot laiku ceļošanai, kas patikusi kopš agras jaunības. „Vislabāk patīk bez gida, kad maršrutu izdomā paši. Daudz ir izbraukts pa Latviju, agrāk pa Krievzemi, Karpatiem, Kaukāzu, Baikāla piekrasti, vēlāk ir paceļots vairāk uz rietumiem. Bet divus gadus arī tam nav atlicis laika. Kā smejos, nu mūsu hobijs ir lauksaimniecība. Sievai Raņķos mantojumā ir zeme, ko apstrādājam, bet būfībā tas ir kā čemodāns bez roktura: atstāt zēl, bet panest grūti.”

Ritvara ģimene ir sieva Gunta un meita Zane, kura pēc Latvijas Universitātes strādājot mammas ēdināšanas uzņēmumā *Ceplīni*. Privātmāju Skrundā savulaik uzceļuši Ritvara vecāki, kad dēlam bija četri gadi.

Jolanta Hercenberga

Lāsma Reimanes foto

Skrundenieks Ritvars Stepanovs pirms 60. jubilejas saka: „Priecājos, ka man ir savējo bariņš – radi, draugi, bijušie un tagadējie kolēģi, ar kuriem tiekamies bieži. Svinam vārda un dzimšanas dienas, kāzu jubilejas, un, ja ir apaļāks skaitlis, kā man šogad, tad pasākums ir plašāks.”

STĀRĶA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 26. septembra līdz 3. oktobrim piedzimušas deviņas meitenītes un pieci puikas.

Bērniem doti šādi vārdi: Maija, Agnese, Madara, Evelīna, Patrīcija, Karlīna, Amēlija, Anete, Kristiāna, Jēkabs, Renārs, Mārtiņš, Niks, Karens.

Otrā meitiņa

Laine Nierliņa no Talsiem 30. septembrī sagaidīja meitiņu Karlīnu. Mamma atzīst, ka par šo vārdu vēl nav īsti pārliecināta, tomēr, visticamāk, tas netiks mainīts. Mājās mazo māsu gaida divgadniece Emīlija. Karlīna piedzima 2850 g smaga un 52 cm gara.

Lāsma Reimanes teksts un foto

VIRTUVĒ

Superoga – ķirbis

Katrīna Spuleniece-Aišpūre, uztura speciāliste

Ķirbji šogad pavekušies raženi, tādēļ tie jāliek lietā, lai dažādotu ēdienkarti un uzņemtu vērtīgās vielas.

Ķirbji izceļas ar to, ka tiem ir vērtīgas visas sastāvdaļas. Sēk-

las noteikti nevajag mest ārā, jo tās ir neaizvietojoamo taukskābju avots, tāpat ieteicams ēst mizu, kas bagātīgi satur šķiedrvielas. Garšīgi un vērtīgi ir arī ziedi. Ķirbji ir daudzveidīgi, tādēļ var atrast gan tādus, no kuriem labāk gatavot zupu vai svaigus ēst salātus, gan tādus, ko cept un ēst ar visu mizu vai spiest

sulu, gatavot pankūkas vai kūkas.

100 g ķirbja satur tikai 23 kcal, bet tajos ir C vitamīns, karotīni, dzelzs, kalcījs, cinks, B grupas vitamīni, šķiedrvielas un dažādas bioloģiski aktīvas vielas. Tas ieteicams tiem, kuri vēlas samazināt svaru, uzlabot gremošanas trakta darbību un vielmaiņu.

ĶIRBJU UN ĀBOLU SALĀTI

Vajadzēs: ķirbi, ābolus, citrona sulu, sēkliņu maisījumu, sāli.

Kā pagatavot: ķirbi nomizo, atfīra no sēklīm un sarīvē uz dārzeņu rīves. Skābus ābolus nomizo un sarīvē, piejauca klāt. Visu aplej ar citrona sulu, iejauca sēkliņu (sezama, saulespuķu, ķirbju) maisījumu, pieber sāli.

ĶIRBJU KŪKA

Vajadzēs: 600 g riekstu ķirbja, 400 ml smiltsērksķu nektāra, 120 g sviesta, 200 g brūnā cukura, 3 olas, 3 ēd.k. miltu, 1 ēd.k. cepamā pulvera, 300 ml saldā krējuma, 400 g ogu dekorēšanai.

Kā pagatavot: vispirms uztaisa biezeni. Liek katliņā sagrieztu ķirbi, pievieno smiltsērksķu nektāru, brūno cukuru un uz lēnas uguns vāra, līdz ķirbis izjūk. Sablendē viendabīgā masā un pievieno sviestu. 2/3 masas vajadzēs biskvītam, 1/3 – krēmam. Olu baltumus un dzeltenumus sakul atsevišķi. Kad ķirbju krēms padzisis, to sajauc ar sakultajiem olu dzeltenumiem, pievieno cepamo pulveri un miltus. Iecilā olu baltumus. Liek formā un līdz 180°C sakarsētā krāsnī cep 20–25 minūtes.

Kamēr biskvīts top, pagatavo krēmu. Sakul saldo krējumu un pievieno ķirbju biezeni. Ja vēlas, var pielikt cukuru vai arī smiltsērksķu sulu (nektāru). Kad biskvīts gatavs un padzisis, tam virsū klāj krēmu, bagātīgi pārber ar svaigām ogām.

ATTIECĪBAS

Sirsnīga, nekritizējoša saruna var atvieglot

Inga Zārde, psihiatre un psihoterapeite

„Vedekla nevēlas uzticēt man mazbērnu (trīsarpus un viens gads) pat tad, ja pašai ļoti vajadzīgs kāds, kas pieskata. Sākumā piedāvājos, bet sapratu, ka velti – viņai ir vienmēr kādas atrunas. Labāk viņa sameklē draudzeni vai reiz pat kaimiņieni, bet mani ignorē, kaut dzīvoju tai pašā pilsētā. Arī pie manis viņa ar bērniem pa šiem gadiem bijusi tikai pāris reizi, kad dēlu esmu lūgusi visiem atnākt uz kādu jubileju. Saprotu, ka ar varu miļš nebūsi, bet ko iesākt? Tie ir vienīgie mazbērni, jo meita vēl nav precējusies. Ar dēlu man ir labas attiecības, bet, kā piešķaros mazbērnu tēmai, tā dēls novērš uzmanību.”

Varu iedomāties, ka jūtaties sāpināta, vilusies, bezspēcīga, bēdīga, ka nevarat pietiekami tikties ar mazbērniem. Sarežģīti šķiet arī tas, ka nevarat par šo tēmu izrunāties ar viņu vecākiem: savu dēlu un vedekli. Tā var būt ļoti bezpalīdzīga izjūta. Varbūt sākumā padomājiet, kā tas nākas, ka tāda situācija izveidojusies! Vai varētu būt, ka bērni kādu jūsu rīcību vai izteikumu uztvēruši ar bažām vai aizvainojumu (pat tad, ja neesat domājusi viņus satraukt vai aizvainot)? Varbūt iepriekš bijis strīds jūsu un dēla vai vedeklas starpā, kas līdz galam nav atrisināts?

Vēlreiz var mēģināt sākt par to sarunu ar dēlu. Ja jums ir labas attiecības, varbūt viņš uzklausīs un izskaidros, kādēļ tā izveidojies. Varbūt varat pateikt kaut ko tamlīdzīgu: „Iespējams, esmu jūs abus kaut kā aizvainojusi vai satraukusi saistībā ar mazbērniem. Piedodiet, ja tā ir! Bet man tiešām viņu pietrūkst. Vēlētos viņus satikt un mazliet laika pavadīt kopā. Man grūti saprast, kas notiek. Vai varam par to parunāties?”

Bieži vien sirsnīga, atklāta, nekritizējo-

ša saruna situāciju ja ne atrisina, tad vismaz izskaidro un tā atvieglo smacējošo apjukuma un nezināšanas trauksmi. Varbūt uzaiciniet viņus ciemos, saskaņojot visiem ērtāko laiku. Varbūt piesakieties ciemos visiem ērtā laikā. Vai varbūt piedāvājat kādu nodarbi visiem kopā, piemēram, aizbraukt un izpētīt jaunu rotaļu laukumu vai papusdienot jaukā ēstuvē. Ja tas nepalīdz, tad neuzstājiet un nespiediet viņus sevi satikt! Dodiet ziņu, ka esat pieejama, kad vien viņi vēlētos jūs satikt un pavadīt kādu laiku kopā!

Tikmēr piepildiet savu dienu ar jaukām lietām! Satieciet citus cilvēkus, nododieties hobijs (tā var būt adīšana, nūjošana, koncerta apmeklējums, krustvārdu mīklu minēšana, gardumu gatavošana)! Ja jūsu dzīve būs piepildīta un interesanta, varbūt kādā brīdī, kad mazbērni paaugsies, viņi paši sāks izrādīt interesi darīt kaut ko kopā ar jums.

Varat šo situāciju pārrunāt ar kādu draudzeni, kurai ir mazbērni. Izjautājiet, kā viņi pavada laiku kopā, kā organizē tikšanās! Lai jums viss izdodas!

NOVADI GAIDA

MIGRĀCIJU REGULĒ darba iespējas un sirdsbalss

Autores foto

Regīna Tamane

Šķiet, neviens nevar pateikt gluži precīzus datus, cik cilvēku patiesi ir pametuši Latviju labākas dzīves meklējumos (tiek minēts, ka ārpus valsts dzīvo 370 000 tautiešu). Vēl jo neiespējamāk laikam būtu uzzināt, cik ir atgriezušies. Bet tas nu gan ir skaidrs, ka saldo ir negatīvs. To apliecina Centrālās statistikas pārvaldes (CSP) dati par migrāciju.

Bezdarbnieku skaits sarūk, vakanču – aug

Piemēram, no 2000. gada valsti pameta vidēji 15–20 tūkstoši cilvēku, bet ap ekonomiskās krīzes laiku aizbraucēju skaits strauji pieauga, 2009. un 2010. gadā sasniedzot rādītāju 38 208 un 39 651. Attiecīgi tajā laikā saruka reemigrantu skaits – mājās pārbrauca vien 10% no aizbraucējiem. Aptaujas rāda, ka no valsts izbraukušie visbiežāk par iemeslu min darba iespējas. Interesanti, ka tie, kuri atgriežas, pirmo min sirds aicinājumu. Jāsecina, ka tas joprojām ir vājāks nekā cerība uz darbu un labāku atalgojumu ārpus Latvijas. Pēc CSP informācijas, pērn no valsts izbraukuši 17 724 cilvēki, pārbraukuši – 9916.

Šķiet gan, ka cerība atrast darbu Latvijā ir augusi. Pēdējā piecgadē oficiāli reģistrēto bezdarbnieku skaits strauji samazinās, bet vakanču parādās arvien vairāk. Tāda pati situācija ir arī reģionos. Pirms pieciem gadiem 1. septembrī Limbažos uzskaitē bija 1510 bezdarbnieki un astoņos mēnešos reģistrētas 260 vakances, bet šogad šie skaitļi ir 795 un 700. NVA Limbažu filiāles vadītāja Baiba Boldāne-Platace gan teic, ka aptuveni 80% darba vietu vairāk piemērotas vīriešiem, bet uzskaitē pārsvarā ir sievietes. “Saprotams, būtisks ir arī jautājums par algu. No vienas puses, vai darba devējs ir spējīgs samaksāt tādu algu, kādu vēlētos darba ņēmējs, no otras puses, vai darbinieka izglītība, pieredze un arī atdeve ir tam atbilstoša,” spriež nodaļas vadītāja.

NVA nav nekādu īpašu piedāvājumu tiem, kuri atgriežas Latvijā. Viņi tiek reģistrēti tāpat kā jebkurš klients, viņiem ir tādas pašas iespējas piedalīties aģentūras pasākumos kā jebkuram reģistrētajam bezdarbniekam. Patiesību sakot, NVA nemaz nezina, ka cilvēks atgriezies no svešatnes, jo darbiniekam nav nekādu tiesību klientam list dvēselē. Par bezdarbnieka dzīves līkločiem uzzina, ja viņš pats to grib pastāstīt. Tiesa, nekādi vaļsirdīgie šie klienti parasti nav. Piemēram, šogad Limbažu filiālē par to nav stāstījis neviens. Drīzāk aģentūras darbinieki bijuši liecinieki tekstiem, ka

te jau nav, ko darīt, jābrauc prom no Latvijas. Novērots gan, ka ne vienmēr tas piepildās.

Valsts vilina mājās

Gluži svaiga un konkrēta informācija par tiem, kuri atgriežas Latvijā, un to, cik viņiem aktuāls darba jautājums, ir reemigrācijas koordinatori. No marta Latvijā notiek pilotprojekts “Palīdzam atgriezties pašu sētā”, kura mērķis ir veicināt aizbraukušo atgriešanos. Šim nolūkam iedalīts teju pusmiljons eiro un izveidots piecu reģionālo reemigrācijas koordinatoru tīkls. Koordinatore Vidzemes plānošanas reģionā Ija Groza stāsta, ka līdz septembra vidum notikusi saziņa ar 85 ģimenēm (tajās ir aptuveni 200 cilvēku). Pēc viņas rīcībā esošās informācijas, no uzrunātajām ģimenēm atgriezušās 18. Nākamgad (vai tuvākajos gados) plāno atgriezties vēl 20. “Sarunās ar viņiem top piecniekā parādās darba iespējas Latvijā un algas jautājums,” teic koordinatore. Lai palīdzētu darba meklējumos, tiek izmantota NVA, pašvaldību datubāzes, tāpat darba piedāvājumu portāli. Kā labu datubāzi viņa novērtē yourmove.lv, tiesa, tajā darbs tiek piedāvāts cilvēkiem ar augstāku kvalifikāciju un svešvalodu zināšanām. Šogad sākusī darboties platforma “YourMove Liepāja”. Tāpat koordinatori sadarbojas ar iniciatīvu “Latvija strādā” (www.latvijastrada.lv).

Koordinatore atklāj, ka pie viņas lielākoties vērsas cilvēki, kuri meklē vienkāršus darbus. “Viņu vēlme ir saņemt minimālo algu vismaz tādā apmērā, kāda tā ir ES. Diemžēl mūsu 430 eiro nav konkurētspējīgi, un atrast Vidzemē darbu ar valstī vidējo samaksu 1000 eiro mēnesī ir grūti. Reģions tomēr ir ar izteiktu lauku teritoriju,” secina I. Groza. Viņas klientu attieksme ir dažāda – no saprotošas līdz neapmierīnātai par valsts ekonomiku, valdību un ierēdņiem.

Ir cilvēki, kuri prasa viņiem nodrošināt visu gatavu – darbu, labu algu, mājokli. Citi interesējas par atbalstu uzņēmējdarbības uzsākšanai. Viņiem tiek piedāvāta iespēja pieteikties finansējumam konkursā “Atgriešanās grants”. Latvijas Universitātes profesora Mihaila Hazana pirms pāris gadiem veiktajā pētījumā par reemigrantu vajadzībām, lai atgrieztos dzimtenē, atklājies, ka atbalsts uzņēmējdarbības un personiskā biznesa uzsākšanai palīdzētu par to izšķirties trešdaļai respondentu. Konkurssam valsts atvēlējusi 180 000 eiro, maksimālais līdzfinansējums vienai biznesa idejai – 9000 eiro. I. Groza atzīst, ka interese par šo konkursu

Elīna un Juris Stulpāni ar savām meitiņām Alisi un Loretu ir laimīgi Latvijā. “Valstī dzīvi vajadzētu sakārtot tā, lai te gribētos dzīvot – lai būtu darba vietas, sociālās garantijas, sakārtota vide,” viņi min iemeslus, lai atgrieztos arī citi aizbraukušie.

UZZIŅAI

Pilotprojekta “Palīdzam atgriezties pašu sētā” rezultāti:

- sagatavotie piedāvājumi – 959;
- uzrunātās un pēc atbalsta vērsušās ģimenes – 898;
- Latvijā atgriezušās ģimenes – 88;
- plāno atgriezties – 71.

SKAITĻI

Bezdarbnieku skaits un piedāvātās vakances

Gads	Bezdarbnieki	Vakances
2008.	56 333	11 001
2013.	912 012	24 299
2018.	58 888	52 706

Avots: NVA

ir pietiekama. Cilvēki raksta, zvana. Var saprast, ka viņi gribētu sākt biznesu mežizstrādē, lauku tūrismā, galdniecībā, dažādu pakalpojumu sniegšanā, arī lauku saimniecību attīstībā. “Ja visi intereseanti iesniegtu projektus, būtu konkurence,” viņa secina. Mēneša vidū gan vēl nebija iesniegts neviens pieteikums, tomēr koordinatore cerīgi izteicās, ka vēl ir laiks.

Bērniem vajag Latviju

Limbažniekiem Elīnai un Jurim Stulpāniem nekāda īpaša vilināšana uz mājām nebija vajadzīga. To izdarīja meitiņa Alise, kura viņiem pieteicās, kad abi vēl dzīvoja un strādāja Skotijā. “Mums bija svarīgi, ka bērns piedzimst Latvijā un viņam līdzās ir vecvecāki, tantes, onkuļi,” teic Elīna, atzīstot, ka prombūtnē viss bija labi, kamēr varēja skriet, ceļot. Ja ir ģimene un bērni, tēvzeme tomēr dod stabilitātes izjūtu. Viņa uzskata, ka nevajadzētu piedāvāt kādus īpašus labumus, lai atgrieztu tautiešus Latvijā. Mūsu valstī dzīvi vajadzētu sakārtot tā, lai te gribētos dzīvot – lai būtu darba vietas, sociālās garantijas utt. Šie fakti runās paši un būs iemesls, lai cilvēki atgrieztos.

Elīna pie radiem uz Īriju aiz-

brauca 2010. gadā, kad bija pabeigusi augstskolu un ieguvusi sociālā pedagoga diplomu, bet pazaudējusi darbu, kurā strādāja paralēli studijām. Citu atrast nav varējusi. Viņa strādāja par istabeni hotelī. Dzīve Īrijā šķita pārāk vienmuļa, tāpēc riskējusi un devusies pie internetā iepazīt drauga Jura uz Skotiju, kurš turp bija emigrējis ekonomiskās krīzes priekšvakarā (vēl divus gadus agrāk) labākas dzīves meklējumos. Arī tur Elīna strādāja hotelī, apkalpojusi viesus restorānā. “Saprotams, šis darbs nebija mans sapnis, bet saziņā restorānā varēju uzlabot savas angļu valodas zināšanas, paceļot, vārdu sakot, baudīt dzīvi. Skotija ir skaista valsts – iemīļojos gan tajā, gan Īrijā,” atklāti stāsta sarunas biedre. Lai arī alga, ko viņa saņēma, bija lielāka nekā Latvijā, tomēr Elīna atzīst – arī dzīve tur ir dārgāka. Iekrāt varēja vien laikā, kad bija iespēja dzīvot hotelī, nevis īrēt dzīvokli. “Kad pieteicās bērniņš, sapratām, ka gribam stabilu dzīvesvietu, ka ģimeni vēlamies veidot Latvijā,” atceras Elīna. Tas bija 2013. gada vasarā.

Braucot mājās, abi bažījies – kur dzīvos un kur strādās. Viņa zina, ka tieši šie jautājumi ir tie, kuri attur Stulpānu ģimenes paziņas atgriezties Latvijā. “Pazīstu daudzus aizbraukušos. No pamatskolas klases aptuveni puse pametusi valsti. Diemžēl nevaru nosaukt cilvēkus, kuri būtu atgriezušies,” atzīst Elīna un piebilst, ka grūti noskatīties uz paziņām, kuri pēc Latvijā pavadīta atvaļinājuma ar grūtu sirdi atkal šķiras no tuvi-

niekiem un brauc prom.

Atbraukuši Stulpāni pāris nedēļu padzīvoja pie Elīnas māsas un tad par iekrāto naudiņu un palīdzot vecākiem iegādājās dzīvokli Limbažos. Darbu atrast gan nav bijis viegli. Nebija ne paziņu, ne draugu, kuri varētu kaut ko ieteikt. Juris strādājis gadījuma darbus, un visu laiku bijis satraukums par to, ka nav pastāvīga darba, bet ģimene jāuztur. Tad Skotijā gūtā pieredze noderējusi, lai iekārtotos darbā Dikļu pilī. Viņš izmantojis NVA doto iespēju saņemt mobilitātes pabalstu braukšanai uz darbu. Pēc pusotra gada dabūjis darbu uzņēmumā “LMT” un ir ļoti apmierināts ar algu, sociālajām garantijām, attieksmi utt. Savukārt Elīna, gadiņu paaugstinājusi Alisi, pieteicās darbā Limbažu sākumskolā savā profesijā. “Esmu ļoti pateicīga skolas direktorei, ka viņa mani ar diplomu, bet bez pieredzes pieņēma darbā,” teic limbažniece. Pa šo laiku pasaulē nākusī arī otra Stulpānu meitiņa Loreta, kurai decembrī būs jau divi gadiņi.

Paralēli darbam Elīna attīstīja savu vaļasprieku – apmeklēja skaistumkopšanas kursus. Viņa pieļauj, ka varbūt ar laiku varētu iet vēl soli tālāk un atvērt savu salonu. Protams, gribētos uzlabot dzīves kvalitāti, bet tikai peļņas nolūkā viņa prom braukt nav gatava. “Ir jāmācās, jādara, jāmeklē varianti, jo patiesībā jau mēs te Latvijā dzīvojam labi – ir zaļa zāle, saule spīd, bet citur karo. Galvenais, lai ir veselība un mīlestība,” uzskata sarunbiedre.

Sabiedrības integrācijas fonds

Materiāls sagatavots ar Sabiedrības integrācijas fonda finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.

PĀRDOD

Automašīnu **AUDI 80**, 1993. Tālr. 29167491 (zvanīt vakaros).

OPEL ASTRA WAGON, labā tehniskā kārtībā, 2005, 1,6, benzīns, manuāls, 5 ātrumi, TA 01.2019., nobr. km 294 300, pelēka, cena 1500 eiro. Tālr. 29560864.

OPEL ZAFIRA. Tālr. 26207171.

Sējuma **DISKUS**, 3 m bez rāmja. GAZ-52 rāmi. Nekūstoša metāla rezervuāru (2 t). Tālr. 29458976.

Veikalā **Triko**, Liepājas ielā 7, jaunā **RU-DENS-ZIEMAS KOLEKCIJA!** Kleitas, topi, tunikas, leģingi, bītenes, vīriešu polo, T-krekli, veļa, halāti u.c. Atlaides!

NOVUSA GALDU, kijas, kauliņus, cena 80 eiro. Tālr. 26609953.

AUZAS, rudzus, miežus, kviešus. Tālr. 29560864.

ĶIRBJUS, kartupeļus, graudus. Tālr. 29947693.

Kuldīgas novadā – Limuzīnas šķirnes **BULLI**. Maza izmēra plaujmašīnu un miglotāju, labojami, lēti. Tālr. 29149760.

SIVĒNUS. Tālr. 28840843.

SIVĒNUS Pelčos. Tālr. 26800361.

9. oktobrī z/s **Gračuļi** pārdos dažādu krāsu **JAUNPUTNUS** (4,5–5,5 mēn.), **GAIĻUS**. Kabilē 7.15, Vārmē 7.35, Ēdās 7.50, Kuldīgā 8.10, Pelčos 8.35, Snēpelē 8.50, Raņķos 9.05, Skrundā 9.20, Lēnās 9.35, Dzeldā 9.45, Rudbāržos 10.05, Laidos 10.25, Vangā 10.40, Turlavā 10.55, Vilgālē 11.10, Basos 11.25, Gudeniekos 11.40, Alsungā 12.00, Reģos 12.10, Ēdolē 12.20, Īvandē 12.30, Padūrē 12.50, Deksnē 13.00, Priedainē 13.10, Mežvaldē 13.25, Ozolos 13.40, Rendā 14.00. Tālr. 29186065.

Otrdien, 9. oktobrī, z/s **Mazputnēni** pārdos dažādu krāsu un šķirņu **JAUNPUTNUS**. Vārmē 8.40, Kuldīgā 9.10, Īvandē 10.00, Ēdolē 10.15, Alsungā 10.30, Vilgālē 11.05, Snēpelē 11.35, Laidos 12.05, Skrundā 12.25. Tālr. 25463353.

Sausu, skaldītu **MALKU** maisos. Skaldītu meža malku kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 27885688.

Ar piegādi pārdod skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus, 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 29974786.

Meža **MALKU**: skaldītu vai klučos. Cena 35 eiro par steru. Tālr. 24957247.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29142702.

Zirga **MĒSLUS**, piegāde. Tālr. 29974786.

Viss par reklāmu
Kurzemniekā!
Tālrunis 63324881.

PĒRK

SIA **Lāses AM** par augstu cenu iepērk **LIELLOPUS** kautsvārā un **CŪKAS** dzīvsvārā. Piedāvājam piemaksas par lopu skaitu. Transports bez maksas. Tālr. 29353243, e-pasts: lases@inbox.lv.

SIA **AIBI** iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, TEĻUS, JĒRUS**. Par augstām cenām iepērk arī gaļas šķirnes lopus eksportam. Paaugstinātas cenas, apjoma piemaksas. Samaksa tūlītēja. Svairi. Tālr. 20238990.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA **Kurzemes Gaļsaime** – **BULLUS, GOVIS, TELES**. Tālr. 63454845, 26569362, 26436271.

Slaucamu **GOVI** no bioloģiskās saimniecības. Tālr. 26100116.

Vieglās **AUTOMAŠĪNAS, TRAKTORUS** un inventāru. Tālr. 26104984.

MOTOBLOKUS MTZ-0,5 un inventāru. Var remontējamus. Tālr. 29207499.

LATVIJAS MEŽU FONDS pērk **CIRSMAS, MEŽUS** un lauksaimniecības **ZEMI** visā Latvijā. Var būt ar aprūtinājumu un bez taksācijas. Cenas augstas. Samaksa tūlītēja. Tālr. 29711172.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

RAGUS. Tālr. 22048516.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 25551787.

Pērk **ĀBOLUS, BUMBIERUS**. Tālr. 26201057.

ĀBOLUS sulai, transports, no 500 kg, 24/7. Sīkāk pa tālr. 24914134.

GAILENES. Tālr. 26284210.

Visu veidu **PUPIŅAS**, žāvētus ābolus un ķiplokus. Tālr. 29765478, 28361292.

DAŽĀDI

Jauns **ZIEMAS RIEPU PIEVEDUMS**. Montējam līdz 22.00, juraauto.lv, tālr. 26669624, 29242556.

Sestdien, 6. oktobrī, Kuldīgas tirgū – pirmajā stādu gadatirgū *als Pūres dārzkopības izmēģinājumu stacija* tirgos **AUGĻU KOKU un OGULĀJU STĀDUS**.

10. oktobrī 10.00–12.00 Kuldīgā, PVA centrā (pasta 2. stāvā), pārdos un labos **DZIRDĒS APARĀTUS**.

Fasādes **SILTINĀŠANA un APDARE**, kausējamo jumtu darbi un remonts. Jumta seguma, fasādes materiālu, kokmateriālu piegāde. Tālr. 24848162.

Veic dažādus **IEKŠDARBUS, FLĪZĒŠANU** un citus darbus. Tālr. 27182227.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS – STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tālr. 28358514.

SIA **Energoparks** tira **APAUGUMU**, pērk zarus šķeldošanai, kā arī gatavu šķeldu un skaidas. Tālr. 28813110.

SIA **Bērzi plus** notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirsma izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

SPIEŽ SULU. Tālr. 29653166.

IZSPIEDĪSIM, PASTERIZĒSIM sulu no jūsu āboliem, bumbieriem un ogām. Tālr. 29497262.

Tīrām **AKAS**. Tālr. 27448331.

Tīrām **DZIĻURBUMUS**. Tālr. 29296723.

12. oktobrī 10.00 Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centrā (1905. gada iela 10) SIA *Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs* MKPC Ziemeļkurzemes nodaļa organizē **BEZMAKSAS izglītojošo semināru visiem meža un zemes īpašniekiem**. **Programmā**: jaunaudžu kopšana un to aizsardzība pret dzīvnieku bojājumiem; meža atjaunošana un abiotiskie bojājumi. Kontakttālr. 29462977, Valdis Usne.

Ja gribi strādāt draudzīgā kolektīvā un iemācīties ko jaunu. Ja ēdiena pasniegšana ir tavs aicinājums, tad piesakies un pievienojies mūsu komandai.

MEKLĒJAM VIESMĪĻUS.

CV sūti e-pastā: propellerfoodie@gmail.com vai ienāc parunāties Baznīcas ielā 2, SIA *Propeller Foodie* (51203049281).

VAJADŽĪGI

SIA **Otaņķu Dzirmavnieks** (42103015892) aicina darbā E kategorijas **ŠOFERUS** darbam Baltijā un Eiropā. Tālr. 29185566.

Alsungas novada dome (90000036596) aicina darbā Alsungas **KULTŪRAS NAMA VADĪTĀJU** un Alsungas **BIBLIOTĒKAS VADĪTĀJU**. Tālr. informācijai 20280614, nolikumi www.alsunga.lv.

LĪDZJŪTĪBA

*Gaisma kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd, tas paliek un mirdz.*
/V.Egle./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Aldim, no māsas atvadoties.
Z/s Kupšas darba kolēģi

 SIA SKRUNDAS KOMUNĀLĀ SAIMNIECĪBA (41203022001) aicina savai komandai pievienoties **GALVENO GRĀMATVEDI**.

Darba pienākumi:

- nodrošināt pilna cikla grāmatvedības procesu atbilstoši grāmatvedības un nodokļu likumdošanas prasībām,
- finanšu un nodokļu atskaišu sagatavošana vadībai un valsts institūcijām,
- sagatavot vadībai precīzu un pilnīgu finanšu informāciju lēmumu pieņemšanai,
- dalība projektu un attīstības plānu izstrādē,
- dokumentēt, uzlabot, attīstīt un uzraudzīt grāmatvedības darba procesu.

Prasības:

- kvalifikācijai atbilstoša augstākā izglītība (finansēs vai grāmatvedībā),
- ne mazāk kā 2 gadu iepriekšējā pieredze galvenā grāmatveža amatā,
- pieredze darbā ar grāmatvedības programmām,
- sistemātiska pieeja lietām, augsta atbildības izjūta, pozitīva attieksme un vēlme uzlabot savu profesionalitāti,
- labas komunikācijas prasmes un stresa noturība,
- teicamas latviešu valodas zināšanas (mutiski/rakstiski).

Pretendentus profesionālo darbības aprakstu (CV) un motivācijas vēstuli lūdzam iesniegt uzņēmuma birojā Stūra ielā 7, Skrundā, vai elektroniski e-pastā: pasts@skslv.lv līdz 2018. gada 10. oktobrim.

OKTOBRA ERUDĪTS

Kurš pilots pirmais vienatnē pārlidoja Atlantijas okeanu?
Atbildes līdz **8. oktobra 12.00** sūtīt e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

Atbilde: Latvijas neatkarību 1991. gadā pirmā atzina Islande.
Pareizi atbildējuši: Indra Ābelīte, Anita Eglīte, Velta Višņevska, Mārcis Kalējs, Ingars Neimanis.

LASĪTĀJS LŪDZ PALĪDZĒT

Nozagts vērtīgs virslogs

29. septembrī Kuldīgā, Baznīcas ielā 34, no virspilskunga tiesas nama, kas pazīstams kā *Kūravas* nams un ir valsts kultūras piemineklis, nozagts parādes durvju virslogs. Durvju komplekts, tostarp virslogs, ar Valsts kultūrkapitāla fonda atbalstu restaurēts 2017. gadā un uzskatāms par nozīmīgu 19. gadsimta koka amatniecības paraugu. Virsloga pazīmes: ārpuses krāsojums – kastaņbrūns, iekšpuses – balts, vidusdaļā ir vieta virsgaismas skārda lukturim. Ja kāds notikušo redzējis vai zina, kur logs atrodas, lūgums sazināties ar Valsts policiju vai Undīni Celitāni (tālr. 22194031).

MEŽA ĪPAŠNIEK, ZVANI UN PĀRLIECINIES!

Latvijas mežsaimniecības uzņēmums SIA VERTEX
**pērk meža īpašumus, cirmsas un
 augošus kokus par visaugstākajām cenām.**
 Cenas līdz pat 15 000 EUR/ha.

Izgatavojam meža inventarizācijas lietu, cirsmu skices,
 palīdzam sakārtot visu veidu dokumentāciju.
 Garantējam profesionālu un godīgu attieksmi.
 Samaksa līguma slēgšanas brīdī.

Zvaniet pa tālr. 28368838, 26129919, rakstiet: info@lmu.lv!

JOKI

Vīrs sievietei:
 – Cik mums naudas tagad ir?
 – Necik.
 – Kā tā?! Es tev vakar visu
 algu atdevu!
 – Man nauda ir. Bet mums –
 nav.

 – Kā jūs uzzinājāt par šo va-
 kanci?
 – Jūs pats mani vakar atlai-
 dāt!

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 5. OKTOBRĪ

Dienas garums – 11 st. 13 min.
 Saule lec 7.35, riet 18.48.

Naktī +9°...+12°

R Z A D
 3-6 m/s

Dienā +12°...+14°

R Z A D
 5-8 m/s

RĪT, 6. OKTOBRĪ

Dienas garums – 11 st. 8 min.
 Saule lec 7.37, riet 18.45.

Naktī +13°...+14°

R Z A D
 5-6 m/s

Dienā +11°...+17°

R Z A D
 2-5 m/s

PARĪT, 7. OKTOBRĪ

Dienas garums – 11 st. 4 min.
 Saule lec 7.39, riet 18.43.

Naktī +8°...+9°

R Z A D
 2-4 m/s

Dienā +10°...+17°

R Z A D
 5-6 m/s

MAČO
 STAND-UP KOMĒDIJA
 VĪRĪKĪBAS TESTS DIVĀS DAĻĀS
 JĀNIS RĪNIŅŠ
 AINARS AĻEVSKIS

Skrundas kultūras namā 26. oktobrī plkst. 19:00
 Ieeja: 8,- 10,- eiro
 Biļetes "Biļešu Paradīzē"

LOGI UN DURVIS Rudens atlaides logiem
līdz 40%
 Akcija līdz 31.10.2018.

- ŽALŪZIJAS
- GARĀŽU VĀRTI
- METĀLA DURVIS
- PRETINSEKTU SIETI
- PVC LOGU UN DURVJU REMONTS

Kuldīga, Vakara iela 15. www.montaznieksde.lv
 Tel./ fax 63323281, mob. 26179829 **MONTĀŽNIEKS DE**

PĒRKAM
 * Augošu koku cirmsas un sortimentus pie ceļa;
 * Papīrmalku ostās: (Rīgā, Mērsragā, Liepājā)

Meža īpašniekiem:
 • Veicam bezmaksas konsultācijas;
 • Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestīgošanā;
 • Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Metsā
 Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

GRIEŽAM KĀJĀM GAISĀ -40% GRĪDAS SEGUMIEM*

01.10 - 07.10.

BN Kurši
 ĪSTIE BŪVMATERIĀLI

*Parketam, laminātam, linolejam un paklājiem.

VESELĪBAS CENTRS 4 SPECIĀLISTI KULDĪGĀ!

12. OKTOBRĪ

NO PLKST. 11:00-17:00
 KULDĪGAS SLIMNĪCĀ,
 AIZPUTES IELĀ 22
 KONSULTĒS UN PIENĒMS
 PACIENTUS ĀRSTE:

Dr. VITA PRIEDĪTE
 "Veselības centrs 4" filiāles
 "Dermatoloģijas klīnika" dermatoloģe.

Cenas:
 Dermatologa konsultācija: 30 EUR
 Optiskā dermatoskopija: 10 EUR

Pieraksts pa tālr.: 20 550 550
 9.00 - 17.00 darba dienās

UZZINI VAIRĀK: 20 550 550 www.dermaclinic.lv

ATJAUNO VANNU EMALJU.
 Tālrunis 20605520.

RALLY LIEPĀJA lvally.com

12.-14. oktobrī
 Ieplāno aizraujošu nedēļas nogali
 Liepājas pusē jau tagad!

BIĻETES www.bilesusiviss.lv KASĒS

ERC JUNIOR
 FIA EUROPEAN RALLY CHAMPIONSHIP

SAĀRĪBĪBAS PARTNERIS: LIČI, OSCARO
 SPONSORĒ: NESTE, RAMIRENT

Kurzemnieka lasītāj!

Abonē Kurzemnieku 2019. gadam par īpašo cenu 12 mēnešiem –

63 eiro
 (pēc tam 69,30 eiro).

Piedāvājums spēkā **no 1. oktobra līdz 21. oktobrim.**

ABONĒ:
 • internetā www.abone.pasts.lv;
 • pasta nodaļās;
 • pie pastniekiem;
 • redakcijā;
 • pa informatīvo tālruni 67008001 vai 27008001.

Jaunumi arī portālā www.kurzemnieks.lv/